

صدایت می زنه سلامت می دهم دعایت می کنه

محمد باقر انصاری

محمد باقر انصاری

صدایت می زنم ... سلامت می دهم ... دعایت می کنم !!

صدایت می زنم ... سلامت می دهم ... دعایت می کنم !!

صدایت می زنم ... !!

سلامت می دهم ... !!

دعایت می کنم ... !!

صدائیت می زنم، سلامت می دهم، دعائیت می کنم

محمد باقر انصاری

انتشارات دلیل

چاپ نگارش

محرم ۱۴۲۱ - بهار ۱۳۷۹

چاپ اول : ۳۰۰۰ نسخه

قیمت ۴۰۰ تومان

صندوق پستی : قم، ۱۱۵۳ - ۳۷۱۳۵

تلفن: ۰۹۱۱۲۵۱۱۶۹۰

شابک ۸-۰۷-۷۰۰۷-۹۶۴ ISBN

تقدیم

به مادری که

امید دلها را کنار قلب خود جای داد،

و وجودش را به پای او ریخت،

تا آخرین ودیعه ولایت را به عالم امکان تحویل داد.

السلام علی والدۃ الإمام، والمودعة أسرار الملك العلام، والحاملة لأشرف الأنام.

سلام بر تو،

که از نور ولایت نیک مواظبت کردی،

و حق امانت را ادا نمودی،

و سرّ خدا را حفظ کردی،

و ولیّ خدا را حمل نمودی،

و در حفظ او زحمت فراوان کشیدی.

خداوند شرافتی به تو داد که از هر شرف و فضیلتی مستغنی ات ساخت.^۱

۱. برگرفته از زیارت نامه حضرت نرگس سلام الله علیها.

شیرین ترین اغاز

بسم الله الرحمن الرحيم

از عطش چشم، اشکم زبانه می کشد!
و جوانه های محبت با موج خاطره ها تا دور دستِ ظهور پر می کشند.

آرزوی حضور در ظهورت،
در روزگار شیرین تر از عسلِ تو ...
که پروانه وار گردِ شمع وجود مبارک تو طواف خواهیم کرد ...
اشک به چشم و دست به شمشیرم نموده است ...!

رمز آشنایی ... دیر آشنایی ... دور آشنایی من،
زبانِ اشک، و سخنِ چشمِ من ...!
و استقبال من از جمال ملکوتی تو، این شعار من:
با تو، برای تو، با ادب !!!

به ما آموخته‌اند...

... به ما آموخته‌اند که او را چگونه صدا بزنیم و با کدام ادب با او سخن بگوییم تا لایق عظمت او باشد.

و آموخته‌اند که چگونه سلامش دهیم و درودش فرستیم و ادای احترام کنیم که نگاهمان کند؛ و چگونه دعایش کنیم تا ظهور کند و گرد او آییم و دعایمان کند. آنگاه جهان پر از عدالت نماید و پرچم ولایت برافرازد و انتقام سقیفه گیرد.

... خطاب در برابر مقام عظمای عصمت، و سلام و درود بر صاحب ولایت، و دعا برای عزیز خلقت، باید به بلندای عظمت او باشد که عقل و دل و زبان از آن عاجز است. امامان معصوم علیهم‌السلام به ما آموخته‌اند که چگونه به درگاهش عرض ادب کنیم و در دعا برای او چه بگوییم و با چه لسانی او را به کمک بخوانیم.

... این آموزش در قالب زیارات و دعا‌های مخصوص حضرت مهدی علیه‌السلام در روزها و مکانهای خاص آمده است. جلوه دیگر آن در ادعیه و زیاراتی مانند دعای توسل و زیارت عاشورا است که تعبیر بسیار زیبایی درباره آنحضرت در بر دارد.

صمیمانه ولی با ادب

... نگاهی به دعا‌های مربوط به حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه و تقسیم موضوعی آن، پنجره‌ای است به محتوای اعتقادی واژه‌ها و عبارات آن، و ادبی که در عبارت‌پردازی آنها به کار گرفته شده است. از این آینه خواهیم آموخت که هر صبح و شام چگونه باید در ساحت مقدس او آماده به خدمت باشیم و بر بندگی خود و صاحب اختیاری او تجدید بیعت کنیم.

... مجموعه‌ای که با هم می‌خوانیم در نظر دارد فقط آنگونه که به ما آموخته‌اند با او سخن بگوییم تا مبادا در شرط ادب کوتاهی شود. قبل از هر قطعه، روح خود را آماده می‌کنیم تا قلبی تشنه را به میعادگاه دوست ببریم. آنگاه عبارات بلندی که از مقام عصمت آموخته‌ایم با مولا و صاحب اختیارمان در میان می‌گذاریم، و با پدری مهربان و پناهگاهی امن، صمیمانه ولی با ادب راز دل می‌کشاییم.

با اشاره‌ای به متن عربی دعاها، به ترجمه فارسی آن اکتفا می‌کنیم تا در اتصال دل به آن محبوب قلوب، حضور قلب بیشتری در میان باشد.

برگرفته از دعاها

اصل دعاها در منابع معتبر حدیثی مانند کمال الدین صدوق، غیبت شیخ طوسی، احتجاج طبرسی، صحیفه مهدیه، بحار الانوار، و کتب مرجع در ادعیه مانند مصباح المتهجد، مزار ابن مهدی، اقبال الاعمال، مصباح کفعمی، جمال الاسبوع، بلد الامین، مهج الدعوات و مصباح الزائر آمده است.

آنچه در این کتابها آمده در ابواب مختلف کتاب «مفاتیح الجنان» نیز به مناسبتها آورده شده، و برای مطالعه متون عربی ادعیه و زیاراتی که در کتاب حاضر استفاده شده مراجعه به «مفاتیح» در ابواب زیر کافی است:

تعقیبات مشترکه نمازهای یومیه، اعمال شب و روز جمعه، نماز حضرت صاحب الزمان علیه السلام، زیارت روز جمعه، دعای عدیله، دعای توسل، دعای فرج، دعای استغاثه به حضرت مهدی علیه السلام، اعمال شب نیمه شعبان، دعای افتتاح، اعمال شب بیست و سوم ماه رمضان، اعمال روز دحو الارض، اعمال روز عاشورا، زیارت عاشورا معروف و غیر معروف، زیارت امام رضا علیه السلام، زیارت امام علی النقی علیه السلام، زیارت امام عسکری علیه السلام، زیارت آل یاسین، زیارت حضرت صاحب الامر علیه السلام، زیارت سرداب غیبت، صلوات بر امام زمان علیه السلام، دعای عصر غیبت، دعای ندبه، سلام بر حضرت مهدی علیه السلام، دعای عهد، دعا برای حفظ امام عصر علیه السلام، زیارت جامعه سوم، صلوات بر حضرت ولی عصر علیه السلام، دعا در غیبت امام زمان علیه السلام.

آمیخته اعتقاد و محبت و ادب

... در کتاب حاضر، یک دعا یا زیارت کامل در هیچ موردی دیده نمی شود، بلکه با موضوع بندی آنچه درباره سلام و درود و دعا برای امام زمان علیه السلام وارد شده، قطعه هایی برگرفته از متن چند دعا بدست آمده است. آموزش اعتقاد و ادب بر مبنای محبت در دعای آنحضرت، انگیزه اصلی در تدوین این مجموعه است.

در توسل به درگاه امام عصر علیه السلام هفت عنوان اصلی با عناوین
فرعی زیر در نظر گرفته شده است:

۱. اول تو دعا کن، یا ایها العزیز

اضطرار اول: امر ظهورم را امضا کن!

اضطرار دوم: وعده ام را به انجام رسان و اصحابم را جمع کن.

اضطرار سوم: شدت امر به درجه نهایی رسیده، اجازه ام ده!

۲. یا ادب صدایت می کنم، یا حجة الله علی خلقه

نگاه اول: سید و مولای من!

نگاه دوم: ای ابروی من!

نگاه سوم: ای فرزند سادات مقرب خداوند ...

نگاه چهارم: جانم به قربانت!

نگاه پنجم: کجایی ای پسر پیامبر!

نگاه ششم: سخت است تو را نبینم!

نگاه هفتم: برایت اشک می ریزم!

نگاه هشتم: گنهکار آمده ام!

۳. سلامت می دهم، درودت می فرستم، یا بن فاطمه

سلام اول: در حضورت سلام می دهم.

سلام دوم: سلام بر او از این دور دست!

سلام سوم: سلام ای نور آسمانی در زمین!

سلام چهارم: سلام بر صاحب نسب بلند ...

سلام پنجم: سلامی در انتظارت ...

سلام ششم: همه سلامها بر تو!!

سلام هفتم: همیشه سلام بر تو!!

سلام هشتم: بنده تو هستم، سلام!

درود اول: درود بر صاحب اختیار من!

درود دوم: درود بر عدالت مجسم!

درود سوم: درود بیکران نثارت!
درود چهارم: درود بر تو و خدمتگزارانت!

۴. دعایت می‌کنم که سلامت باشی، یا مهدی
درخواست اول: عمرت طولانی باد!
درخواست دوم: خدا مدافع تو!
درخواست سوم: به یاری خدا مؤید باشی!
درخواست چهارم: دست خدا حافظ تو!
درخواست پنجم: در پناه خدا از شر حسودانت ...
درخواست ششم: ذلت دشمنانت را می‌خواهم!
درخواست هفتم: نفرین بر مخالفانت ...
درخواست هشتم: چشم پدرانیت به تو روشن باد!

۵. از خدا می‌خواهم تو بیایی، یا صاحب الزمان
گشایش اول: در غیبت تو چه کنیم؟
گشایش دوم: خدا تو را برساند!
گشایش سوم: ای فرج حقیقی آل محمد علیهم السلام!
گشایش چهارم: روزی که با تو باشیم ...
گشایش پنجم: در آرزوی انتقام زهرا و حسین علیهما السلام!
گشایش ششم: روزی که دوستانت مسرورند!
گشایش هفتم: گلستان عدل به یمن قدم تو!

۶. مرا شفاعت کن، یا وجیهاً عند الله
توسل اول: در ذیل عنایت تو ...
توسل دوم: به برکت وجود تو ...
توسل سوم: به حق مولود امشب!
توسل چهارم: همه چیز از تو می‌خواهم!
توسل پنجم: ولایت تو، محبت تو ...

توسل ششم: صبر می‌کنم در انتظار تو ...
 توسل هفتم: حضور در ظهور تو ...
 توسل هشتم: زنده شوم برای تو!
 توسل نهم: مشتاق روی ماه توام!
 توسل دهم: دوست دارم یار تو باشم!
 توسل یازدهم: گوش به فرمان توام ...
 توسل دوازدهم: خدایا مرا ثابت قدم بدار.
 توسل سیزدهم: در راه تو شهید شوم.
 توسل چهاردهم: انتقام حسین علیه السلام را همراه تو بگیرم ...
 توسل پانزدهم: روز قیامت با تو باشم!
 توسل شانزدهم: دشمن تو را خوار ببینم!
 توسل هفدهم: دوستان تو را عزیز ببینم!
 توسل هیجدهم: غیر غم تو غصه‌ام مباد!
 توسل نوزدهم: روزی حلال با برکت نصیبم کن.

۷. یا تو پیمان می‌بندم، یا بقیة الله

پیمان اول: هر روز آماده به خدمتتم!
 پیمان دوم: تو را بر عهد خود شاهد می‌گیرم.
 پیمان سوم: بیعت با تو شرف من است!
 پیمان چهارم: به بیعت تو اعتقاد دارم.
 پیمان پنجم: بیعت می‌کنم که صاحب اختیارم باشی ...
 پیمان ششم: با دلی آرام بیعت می‌کنم!
 پیمان هفتم: هر چه داریم از توست!
 پیمان هشتم: ضامن بیعت تو خداست.
 پیمان نهم: در این بیعت بر باورهایم شاهد باش.
 پیمان دهم: با صلابت دست می‌دهم.

منتظرم... امیدوارم...

این بار با لسانی دیگر

یا ایها العزیز، این بار با قلبی که اعتقادش را بر زبان می‌آورد به استقبال تو آمده‌ایم؛ و با چشمانی شرمنده - که سعی در رعایت آداب محضر تو دارد - به حضورت شرفیاب شده‌ایم.

بهمان‌ای دیگر است که با ندای «ابا صالح» صدایت زنیم و با ذکر «داعی الله» سلامت کنیم و با کلمه «ولی الله» درودت فرستیم و با گلوآژه «العجل» انتظارت کشیم و با فریاد «ادرکنی» از تو کمک بخواهیم و با التماس «یا مهدی» از تو جوابی بطلبیم.

تو از حال ما خبر داری که مَسْنَا و اهلنا الضَّرَّ، و انتظار دلمان را می‌دانی که تَصَدَّقْ عَلینا.

به مادرت فاطمه علیها السلام که هنوز برایش اشک می‌ریزی، سلام ما را بی جواب و ندای ما را بی پاسخ مگذار ...

قم، محمد باقر انصاری زنجان‌ی خوئینی

نیمه شعبان ۱۴۲۰، ۳ آذر ۱۳۷۸

اول تو دعا کن

یا ایها العزیز

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ.

کیست آن که اجابت می‌کند دعای مضطر را آنگاه که دست به درگاه او بلند کند، و با این استجابت گرفتاری را برطرف می‌کند و شما را جانشینان زمین قرار می‌دهد؟

بیاید قبل از همه گوش جان فرا دهیم به دعای مضطر حقیقی که در پاسخ به ندای الهی در آیه «أَمَّنْ يُجِيبُ...»، قبل از ما دست نیاز بالا گرفته و برای فرج خویش دعا می‌کند.^۱

ما که امام دلسوز و مهربان خود را از اعماق قلب دوست داریم، به صدای دلنشین او گوش جان می‌سپاریم؛ و دعای او را که از عمق اضطراب بر می‌خیزد آمین می‌گوییم.

۱. درباره دعاهای خود امام زمان علیه السلام برای فرج خویش، به بحار الانوار: ج ۱۹ ص ۳۶۵، ج ۸۲ ص ۲۳۳-۲۳۵ مراجعه شود.

● اضطرار اول:

امر ظهورم را امضا کن!

امیر المؤمنین علیه السلام فرزندشان مهدی علیه السلام را یاد کردند و از سوز دل او چنین خبر دادند: گویا قائم علیه السلام را می‌بینم که سوار بر اسب سفید پیشانی و سفید دست و پای از وادی السلام به سوی سهله می‌رود و این دعا بر لب دارد:

اللَّهُمَّ... لَوْلَا نَصْرُكَ إِنِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ... أَسْأَلُكَ أَنْ تُسَجِّرَ لِي أَمْرِي وَ تُعَجِّلَ لِي فِي الْقَرَجِ...

... ای خدایی که هر مؤمن تنهایی را عزت می‌دهی و هر جبار عنیدی را ذلیل می‌نمایی، تو پناه منی آنگاه که راههای مختلف مرا درمانده کند و زمین با این وسعتش بر من تنگ آید.

خدایا مرا خلق نمودی در حالی که از خلقت من مستغنی بودی و اگر یاری تو نبود مغلوب واقع می‌شدم.

ای خدایی که رحمت را از مواضع آن منتشر می‌فرمایی و برکات را از معادن آن خارج می‌سازی؛ و ای خدایی که خود را به بلندی رفعت اختصاص داده و اولیایش با عزت او احساس عزت می‌کنند؛ ای خدایی که پادشاهان علامت ذلت در پیشگاه او را به گردن گرفته‌اند و از سطوت و قدرت او بیم دارند.

خدایا تو را می‌خوانم به اسمی که خلقت را با آن خلق نموده‌ای و همه بدان اقرار دارند؛ و از تو می‌خواهم بر محمد و آل محمد درود فرستی، و امر ظهور مرا امضا کنی و فرج مرا زود برسانی و مرا کفایت کنی و عافیت عنایت نمایی و حوائج مرا برآورده فرمایی. همین ساعت! همین ساعت! همین امشب! همین امشب! خدایا، تو بر هر کاری قادر هستی.

● اضطرار دوم:

وعده‌ام را به انجام رسان و اصحابم را جمع کن.

آن عزیزی که چشمانمان را در حسرت دیدار گذاشته و دل‌مان را به انتظار نشانده، در قنوت نمازش - که مقطع حساس دعا در نماز است - برای ظهور خود دعا می‌کند:

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ... يَا مَنْ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ... أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَاجْتَمِعْ لِي أَصْحَابِي...

ای خدای مالک پادشاهی، به هرکس بخواهی پادشاهی می‌دهی و از هرکس بخواهی باز می‌گیری. هرکس را بخواهی عزیز می‌گردانی و هرکس را بخواهی ذلیل می‌کنی،... ای خدایی که روز و شب تغییری در او ایجاد نمی‌کند.

تو را می‌خوانم به دعایی که نوح علیه‌السلام تو را با آن خواند و او و همراهانش را نجات دادی و قوم او را هلاک فرمودی. تو را می‌خوانم به آنچه خلیلت ابراهیم علیه‌السلام تو را بدان دعا کرد و او را نجات دادی و آتش را برای او سرد و سلامت قرار دادی. تو را می‌خوانم به دعایی که کلیم تو حضرت موسی علیه‌السلام تو را بدان خواند و تو آب دریا را برای او متفرق ساختی و او و بنی اسرائیل را نجات دادی و فرعون و قومش را در دریا غرق نمودی. تو را می‌خوانم به آنچه روح تو حضرت عیسی علیه‌السلام تو را بدان خواند و او را از دست دشمنانش نجات دادی و نزد خود بی‌الایش بردی. تو را می‌خوانم به دعایی که حبیب و برگزیده‌ات محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله تو را بدان خواند و دعایش را مستجاب فرمودی و او را از گروه‌های مختلف نجات دادی و بر دشمنانت پیروز ساختی. از تو می‌خواهم به آن اسمی که وقتی با آن خوانده شوی اجابت می‌کنی.

ای خدایی که وعده‌ات را خلاف نمی‌کنی! آنچه به من وعده داده‌ای به مرحله عمل برسان و اصحاب مرا برایم جمع فرما و به آنان صبر عطا کن، و مرا بر دشمنانت و دشمنان رسالت پیروز فرما و دعای مرا ناامید مگردان، که من بنده تو و فرزند غلام و کنیز توام و در پیشگاه تو اسیرم.

ای سید من، تویی که این مقام را بر من منت گذاشته‌ای، و چنین درجه‌ای را به من عطا فرموده‌ای، در حالی که بسیاری از خلقت را از آن محروم ساخته‌ای. از تو می‌خواهم بر محمد و آل محمد درود فرستی و آنچه به من وعده کرده‌ای به انجام رسانی. تو راستگویی و وعده را خلاف نمی‌کنی و بر هر کاری قادر هستی.

● اضطرار سوم:

شدت امر به درجه نهایی رسیده، اجازه‌ام ده!

در قنوت دیگری که از اعماق آن قلب عالم امکان بر می‌خیزد و بر لب آن دلسوز امت می‌نشیند، از خدا اجازه می‌خواهد تا نقطه آغاز این قیام جهانی را اذن فرماید:

اللَّهُمَّ إِنَّ الْغَايَةَ عِنْدَنَا قَدْ تَنَاهَتْ وَ إِنَّا لِعِضْبِكَ غَاضِبُونَ... فَأُذِنْ بِذَلِكَ...

خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و بر اولیایت با انجام وعده‌ات کرامت فرما، و به درک آرزویی که برای یاری تو دارند برسان، و کفایت کن شرّ آنان که در برابر تو علم مخالفت برافراشته‌اند و با ارتکاب خلاف دستورات تو متمرّد شده‌اند و از سهل‌گیری تو برای کند کردن تیزی سلاح تو استفاده می‌کنند، و با وسایل تو قصد حيله بر تو دارند، و تو حلمت را بر آنان گسترده‌ای تا ناگهان گرفتارشان

سازی و غفلتاً آنان را ریشه کن نمایی....

خدایا، شدت کار نزد ما به نهایت درجه رسیده است، و ما به خاطر غضب تو غضب می نماییم و برای یاری حقّ پافشاری می کنیم و مشتاق رسیدن دستور توایم و برای به انجام رسیدن وعده تو منتظریم و جاری شدن تهدیدهای تو بر دشمنانت را انتظار می کشیم. خدایا، اجازه این امر را عنایت کن و راههای آن را باز کن، و به مرحله ظهور رسیدن آن را آسان فرما و طرق آن را مهیا کن و روشهای آن را نشان ده و لشکریان و یاران او را تأیید فرما و هرچه زودتر به حمله شدیدت بر قوم ظالمین مبادرت فرما و شمشیر عذابت را بر دشمنان معاندت برآور و خونخواهی کن.

با ادب صدايت می‌کنم

یا حجة الله على خلقه

حضرت حجة الله الاعظم ارواحناده، در نگاه اعتقادی ما، حاضر و غایب ندارد. ما باید در زمان غیبت، خود را به منزله کسی که جمال مبارک او را مشاهده می‌کند بدانیم و آنگونه صدایش کنیم و با او سخن بگوییم.

● نگاه اول:

سید و مولای من!

در پیشگاه او گاهی سایه عظمتش را بالای سرمان احساس می‌کنیم و با تقدیم بالاترین احترامات کلماتی سرشار از ادب را نثارش می‌کنیم:

یا مَوْلای، یا صَاحِبَ الزَّمانِ ...
یا وَصیَّ الحَسَنِ، وَ الخَلَفَ النُّجَبَةَ ...
أَیُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ، یَا بَیْنَ رَسُولِ اللَّهِ ...
یا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَی خَلْقِهِ، یا سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا ...

● نگاه دوم:

ای آبروی من!

آنگاه که در دریای متلاطم فتنه‌ها و خطرات، بعنوان یگانه ملجأ و پناهمان دست به دامن او شده‌ایم و به درگاه او التماس می‌کنیم، به ما آموخته‌اند که بگوییم:

يَا أَبَا صَالِحٍ الْمَهْدِيِّ ... أَذْرِكُنِي
يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ، اشفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ...

● نگاه سوم:

ای فرزند سادات مقرب خداوند...

جلوه‌ای از عظمت حضرت مهدی علیه السلام پدران بزرگوار و صاحب شرافت اویند. ما افتخار می‌کنیم که گاهی مولای خود را با انتساب به اجدادش خطاب کنیم و اعلام کنیم: ای مولایی که تو را از دل و جان صدا می‌زنیم، به راستی آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری. پدران تو که گل‌های عالم و جودند، همه حجت‌های پروردگارند. این فخر ابدی ماست که تو را با چنین کلمات بلندی خطاب کنیم:

يَا بَيْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَا بَيْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَيْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ ...

ای فرزند سادات مقرب خداوند، ای فرزند نجیبان صاحب کرامت، ای فرزند هدایتگران هدایت یافته، ای فرزند انتخاب شدگان تهذیب شده، ای فرزند آقایان نجیب‌تر، ای فرزند پاک‌تران مطهر، ای فرزند سیدان منتجب، ای فرزند سروران گرامی، ای فرزند ماه‌های تابان، ای فرزند

چراغهای فروزان، ای فرزندان ستارگان شاقب، ای فرزندان اختران
درخشان، ای فرزندان راههای روشن، ای فرزندان علمهای آشکار، ای
فرزندان علوم کامل، ای فرزندان سنتهای مشهور، ای فرزندان معارف
باقیمانده، ای فرزندان معجزات موجود، ای فرزندان دلایل مشهود، ای
فرزندان صراط مستقیم، این فرزندان نبأ عظیم، ای فرزندان کسی که در
قرآن علی حکیم است. ای فرزندان آیات بیّنات، ای فرزندان دلیلهای ظاهر،
ای فرزندان برهانهای واضح خیره کننده، ای فرزندان حجتهای بالغه، ای
فرزندان نعمتهای شایان، ای فرزندان طه و آیات محکم، ای فرزندان یس و
ذاریات، ای فرزندان طور و عادیات، ای فرزندان کسی که در شب معراج به
بارگاه قرب الهی نزدیک شد تا در نزدیکی و قرب به خدای علی اعلی به
اندازه دو سر کمان یا نزدیکتر رسید...

● نگاه چهارم:

جانم به قربانت!

تنها پناه ما اوست و در تاریکی غیبت چشم امید ما جای دیگری را
نمی‌بیند. وقتی با این احساس در پیشگاه او می‌ایستیم، بی‌اختیار خود
را به پای او می‌اندازیم و جان و دار و ندارمان را تقدیم می‌داریم و
قربانش می‌رویم و چنان ملتمسانه دامن او را می‌گیریم و زار می‌زنیم که
اگر بپذیرد همانجا فدایش می‌شویم. حکایت این شیفتگی چنین است:

بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي، وَ نَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَ الْحِمْنُ... بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيِّبٍ
لَمْ يَحُلْ مِنَّا...

پدر و مادرم به قربان تو، و جانم سپر بلای تو...

جانم به قربان تو غایبی که بیرون از ما نیستی! جانم به قربان تو دور

از وطنی که کنار از ما نیستی! جانم به قربان تو ای آنکه آرزوی مردان و زنان مؤمنی هستی که با اشتیاق آرزوی تو را می‌نمایند و یادت می‌کنند و ناله می‌زنند. جانم به قربان تو صاحب عزتی که همطرازی نداری. جانم به قربان تو بنیاد مجدی که همگون نداری. جانم به قربان تو نعمت دیرینه‌ای که مشابهی نداری. جانم به قربان تو قرین شرافتی که برابری نداری...

● نگاه پنجم:

کجایی ای پسر پیامبر!

آن قدر محبوب ما دل بُرده که وقتی قربان او می‌رویم و چشم باز می‌کنیم و جای او را خالی می‌بینیم، عاجزانه در پی او هستیم و لحن سخن بی اختیار صورت کسی را به خود می‌گیرد که این سو و آن سو سراغ از محبوبش می‌گیرد و او را می‌جوید و التماس می‌کند تا او را بیابد یا او بیاید:

أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِثْرَةِ الْهَادِيَةِ... أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مُنْزِلُ الْأَعْدَاءِ...

کجاست یادگار خداوند که عترت هدایت کننده از او خالی نخواهد بود؟ کجاست آنکه برای ریشه کن کردن ظالمان آماده شده؟ کجاست آنکه برای راست کردن کجی و نادرستی انتظار او را می‌کشند؟ کجاست آنکه برای ریشه کردن بیداد و ستم امید به او دارند؟ کجاست آنکه برای تازه کردن فرائض و سنتها ذخیره شده؟ کجاست آنکه برای بازگرداندن دین و شریعت انتخاب شده؟ کجاست آنکه برای احیای قرآن و حدودش آرزوی او را دارند؟ کجاست زنده کننده آثار دین و اهل آن؟ کجاست شکننده شوکت متجاوزین؟ کجاست منهدم کننده

بناهای شرک و نفاق؟ کجاست نابود کننده اهل فسق و گناه و طغیان؟
 کجاست درو کننده شاخه‌های گمراهی و اختلاف؟ کجاست محو
 کننده آثار کج دلی و هوا پرستی؟ کجاست قطع کننده رشته‌های دروغ
 و افتراء؟ کجاست نابود کننده سرکشان و متمردان؟ کجاست ریشه
 کن کننده اهل عناد و گمراهی و بیدینی؟ کجاست عزت دهنده دوستان
 و خوار کننده دشمنان؟ کجاست متحد کننده همه گرایشها بر تقوی؟
 کجاست باب خدایی که باید همه به سوی آن آیند؟ کجاست وجه خدا
 که اولیا به سوی او رو کنند؟ کجاست وسیله متصل بین زمین و
 آسمان؟ کجاست صاحب روز پیروزی و برقرارنده پرچم هدایت؟
 کجاست پوشاننده لباس صلاح و رضایت؟ کجاست طلب کننده خون
 پیامبران و فرزندان انبیاء؟ کجاست خونخواهی کننده شهید کربلا؟
 کجاست پیروزمند بر هر که نسبت به او تعدی کند و افترا بندد؟
 کجاست مضطری که وقتی دعا می‌کند اجابت می‌شود؟ کجاست
 صدر مخلوقات که صاحب نیکی و تقوی است؟ کجاست پسر پیامبر
 مصطفی و علی مرتضی؟ کجاست پسر خدیجه غرا و فاطمه کبری؟...

● نگاه ششم:

سخت است تو را نبینم!

اکنون که دستان از تنها امید کوتاه است و از هر سو گرفتار آمده‌ایم،
 به التماس می‌افتیم و درد دل بر زبان جاری می‌کنیم و به خود اجازه
 می‌دهیم که به او بگوییم: خیلی دوستت داریم اگر چه تو را نمی‌بینیم و
 در حضور تو نیستیم. اینگونه بودن بر ما مشکل است، اگر چه چاره‌ای
 از آن نیست.

عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ اَرَى الْخَلْقَ وَ لَا تُرَى ... عَزِيزٌ عَلَيَّ اَنْ اُجَابَ دُؤُنَكَ وَ اُنَاغَى ...

بر من سخت است که همهٔ مردم را ببینم و تو دیده نشوی، و حتی کوچکترین نفسی و صدایی از تو نشنوم! بر من سخت است که بلایا بدون من تو را احاطه کند و ناله و شکایتی از من به تو نرسد! بر من سخت است که جز تو همه کس پاسخ مرا بلند یا آهسته بدهد! بر من سخت است که بر تو گریه کنم در حالی که مردم تو را خوار کنند! بر من سخت است که بر تو بگذرد آنچه بر مردم نمی‌گذرد!...

● نگاه هفتم:

برایت اشک می‌ریزم!

گویا هر نوع خطابی که می‌دانستیم بر زبان آورده‌ایم و طاقت از کف داده دست به دامن گریه شده‌ایم. زبان اشک چیز دیگری و سخن چشم به گونه‌ای دیگر است که می‌گوید:

هَلْ مِنْ مُعِينٍ قَاطِلٍ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبَكَاءُ؟! ... لَيْتَ شِعْرِي اَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ الشُّوَى؟ ...

ای کاش می‌دانستم که روزگار تو را در کجا جای داده؟ و یا کدام زمین و یا کدام خاکی تو را بر خود حمل می‌کند؟ آیا گریه‌کننده‌ای هست تا به کمک او ناله و گریه را طولانی کنم؟ آیا بی‌تابی‌کننده‌ای هست که در تنهایی زاری او را یاری دهم؟ آیا چشمی را خار افتاده تا دیدهٔ من هم در اشک و اندوه او را کمک کند؟ ای پسر احمد! آیا راهی به سوی تو هست تا ملاقات شوی؟! آیا روزگار ما با وعده‌ای به تو متصل خواهد شد تا بهره‌مند شویم؟ کی بر چشمه‌های سیراب‌کننده‌ات وارد می‌شویم تا سیراب شویم؟ کی از آب گوارای

فیض تو سود می‌بریم که تشنگی به درازا کشیده است؟ کی می‌شود که صبح و شام شرفیاب حضورت گردیم تا چشمانمان روشن گردد؟ کی تو ما را می‌بینی و ما تو را می‌بینیم در حالی که پرچم پیروزی را باز کرده‌ای؟ آیا شود که ما را ببینی در حالی که گرد شمع وجود تو حلقه زده باشیم و تو امامت مردم را به دست گرفته و زمین را پیر از عدل نموده باشی و به دشمنانت خواری و عذاب را چشانده و سرکشان و منکرین حق را ریشه کن نموده و دنباله متکبران را قطع و ریشه‌های ظالمین را از بن برآورده باشی و ما در آن حال بگوییم: «الحمد لله رب العالمین»!!!

● نگاه هشتم:

گنه‌کار آمده‌ام!

آخرین نگاه ما به روی مولای مهربانمان، آکنده از شرم و حیای برخاسته از قصور و تقصیر در انجام وظیفه در پیشگاه او است. از گناهان، از نبایدهایی که به وقوع پیوسته و از بایدهایی که بر جای مانده، زبان معذرت چنین می‌گشاییم که:

مَوْلَايَ، وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مُوقِفَ الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ...

در زیارت تو خطاکار و پشیمان آمده‌ام و از عقاب پروردگار عالم می‌ترسم. تکیه‌گاهم شفاعت دوست و امیدم از محبت و شفاعت تو محو گناهانم و پوشش عیوبم و بخشش لغزشهایم است. مولای من، برای دوست خود برآورنده آرزویش باش، و از خدا بخشش لغزشهایش را بخواه، که به ریسمان تو خود را متعلق نموده و به ولایت تو متمسک شده و از دشمن تو بی‌زاری می‌جوید.

يَا مَوْلَايَ، يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ... الْغَوْثَ، الْغَوْثَ، الْغَوْثَ... أَذْرِكُنِي،
أَذْرِكُنِي، أَذْرِكُنِي... الْأَمَانَ، الْأَمَانَ، الْأَمَانَ... الْعَجَلَ، الْعَجَلَ، الْعَجَلَ...
السَّاعَةَ، السَّاعَةَ، السَّاعَةَ...

مولای من، پناهم ده، مرا دریاب، امانم ده، هرچه زودتر، همین ساعت!

سلامت می دهم

دروود می فرستم

یا بن فاطمه

سلام، رمز آشنایی و دیر آشنایی و دور آشنایی است، تا آنجا که معنای آماده به خدمت بودن در حضور مولایمان را می رساند. صلوات، زیباترین هدیه و بالاترین درود ما به والاترین محبوبمان است، که حاکی از محبتی سرشار نسبت به او در دلهایمان است. آنگاه که عظمت و تقدس وجود نورانی بقیه الله و کلمه الله و نور الله تجلی می کند، خود را کوچکتر از خطاب می بینیم و سلام و صلوات را به صورت غایب تقدیمش می نماییم و می گوییم: «السلام علیه... سلام بر او، سلام بر حجت خدا، سلام بر امام ما...»؛ و آنگاه که جذبه و لایتش ما را در آغوش می فشارد و عاجزانه خود را به پیشگاه او می رسانیم، به خود جرأت می دهیم او را مخاطب سازیم و حتی دست در دست او نهیم تا دستان را به گرمی بفشارد و از اعماق جان می گوییم: «السلام علیک...»

سلام بر تو ای ولی دلسوز ما، سلام بر تو ای کشتی نجات، سلام بر تو ای امام
منتظر...».

سلامها و درودهای ما با توجه به شئون مختلف حجة الله
الاعظم ارواحانفاده و تجلی عظمت او در قلبمان شکوفا می‌شود و در
قالبهای مختلف بر زبان ما جاری می‌شود. ائمه علیهم السلام به ما آموخته‌اند
که به امام زمان خود چگونه سلام کنیم که لایق شأن عظیم او باشد و
چگونه درود فرستیم که همسنگ مقام والای او گفته باشیم.

سلام

● سلام اول:

در حضورت سلام می‌دهم.

شاخص‌ترین مقام حضرت مهدی علیه السلام امامت کبری و حجیت
عظمای الهی است که عالم امکان را بر گرد حقیقت او می‌گرداند و قوام
همه به طفیل وجود اوست. آنچه برای عرض سلام در این نگاه بر زبان
می‌آوریم آن است که در پیشگاه او بایستیم و با کمال ادب خطاب کنیم:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ... السَّلَامُ عَلَى وَارِثِ الْأَنْبِيَاءِ وَ خَاتَمِ
الْأَوْصِيَاءِ...

سلام بر تو ای حجت خدا در زمین، سلام بر تو ای چشم خداوند بین
خلقش، سلام بر تو ای صاحب اختیار من، سلام بر تو ای ولی دلسوز،

سلام بر تو ای کشتی نجات، سلام بر تو ای صاحب عصر و زمان، سلام بر تو ای خلیفه خداوند و ای جانشین پدران هدایت کننده، سلام بر تو ای حجت خدا که مخفی نیستی، سلام بر تو ای دعوت کننده خدا و عهده‌دار آیات او، سلام بر تو ای باب الهی و ای مسئول دین او، سلام بر تو ای خلیفه خدا و یاور حق او، سلام بر تو ای راهنما به اراده الهی، سلام بر تو ای تلاوت کننده قرآن و بیان کننده آن، سلام بر تو ای یادگار خدا در زمین، سلام بر تو ای حجت خداوند بر اهل آسمان و زمین، سلام بر تو ای پیمان الهی که از مردم گرفته و آن را محکم نموده، سلام بر تو ای وعده الهی که ضمانت کرده، سلام بر تو ای علامت نصب شده خدا و ای علم لدنی و ای پناه و رحمت واسعه که وعده راست است. سلام بر تو ای امام امین، سلام بر تو ای پیشرو و امید ما، سلام بر تو ای امام بر همه مردم، سلام بر تو ای جانشین اوصیای گذشته، سلام بر تو ای باقیمانده از زبده‌های انتخاب شده، سلام بر تو ای فرزندان علوم نبوی، سلام بر تو ای باب خداوند که فقط از آن باید وارد شد، سلام بر تو ای راه الهی که هر کس غیر آن را بپیماید هلاک می‌شود، سلام بر تو ای حافظ اسرار پروردگار جهان.

● سلام دوم:

سلام بر او از این دور دست!

اگر اوج عظمت او ما را خجالت زده از خطاب نماید، سر به زیر افکنده جمال او را از دور دستها به تماشا می‌نشینیم و چنین عرضه می‌داریم:

السَّلَامُ عَلَى الْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ ... السَّلَامُ عَلَى وَلِيِّ اللَّهِ وَابْنِ وَلِيِّهِ ...

سلام بر جانشین پس از امام عسکری علیه السلام، سلام بر ولی خدا و فرزند ولی خدا، سلام بر حق تازه و عالمی که علمش از بین نمی‌رود، سلام بر حجت معبود و سخن پسندیده، سلام بر وارث انبیاء و خاتم اوصیاء، سلام بر دین وارد شده در آثار و کتاب نوشته شده، سلام بر بقیه الله در شهرها و حجت او بر بندگان، که میراث انبیاء به او منتهی شده و آثار برگزیدگان نزد اوست، و امانتدار اسرار و صاحب اختیار امر امت است، سلام بر حجت و ولی خداوند در زمین و در شهرها، و خلیفه الهی بر مردم و بندگان، سلام بر حجت قائم حضرت مهدی ...

● سلام سوم:

سلام ای نور آسمانی در زمین!

شیعه مقام نورانیت را برای ائمه علیهم السلام بالاترین جلوه عظمت ایشان می‌داند. نورانیتی که برگرفته از نور خداست و از کنار عرش الهی سرچشمه دارد و کسی را قدرت خاموش کردن آن نیست. آخرین نور الهی در زمین را چنین سلام می‌کنیم:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُطْفِئُ ... السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظُّلُمِ وَ
الْبَذْرِ الثَّمَامِ ...

سلام بر تو ای نور الهی که خاموش نمی‌شود، سلام بر تو ای سرچشمه حیات، سلام بر تو ای ناظر درخت طوبی و سدره المنتهی، سلام بر تو ای نور خدا که هدایت شدگان به او هدایت می‌شوند. سلام بر نوری که اهل کفر می‌خواستند آن را خاموش کنند ولی خداوند با کراهِت آنان نور خود را به حد کمال رساند و به رغم انف

آنان به او زندگی طولانی عنایت کرد تا حق را به دست او ظاهر نماید.
سلام بر آفتاب تاریکیها و ماه تمام.

● سلام چهارم:

سلام بر صاحب نسب بلند...

امام علیه السلام گذشته از مقام نورانیت و امامت خلق، شرافت کامل در نسب دارد که در صفحات گذشته تاریخ می‌درخشد و فخری غیر قابل انکار است. ما افتخار می‌کنیم که صاحب اختیار خود را با القابی تداعی کننده نسب شریف او و پدران گرامیش سلام کنیم و ارادت خود را به او برسانیم:

السَّلَامُ عَلَى سُلَالَةِ النُّبُوَّةِ وَ بَقِيَّةِ الْعِزَّةِ ... السَّلَامُ عَلَى ابْنِ الْأَرْسِيِّ
الطَّاهِرِينَ ...

سلام بر سلاله نبوت و باقیمانده عترت و زبندگان خلق، سلام بر فرزند امامان پاک، جانشینی از جانشینان مرضی خدا و هدایت کننده و معصوم که فرزند امامان هدایت کننده معصوم است، سلام بر خلف صالح و صاحب شرف.

سلام بر تو ای فرزند پیامبر، سلام بر تو ای پسر امیرالمؤمنین، سلام بر تو ای پسر فاطمه زهرا سیده زنان جهان، سلام بر تو ای فرزند امامان که حجت‌های معصوم الهی‌اند، سلام بر تو ای فرزند علامت‌های روشن، سلام بر تو ای فرزند انوار شکوفا، سلام بر تو ای فرزند عترت طاهره، سلام بر تو و بر اهل بیت طیبین و طاهرینت.

● سلام پنجم:

سلامی در انتظارت...

اینک نوبت آن است که سلامی نهفته در انتظار فرج بر زبان جاری کنیم و در حالی که سلامش می‌کنیم عاجزانه گفته باشیم: در انتظار توایم، و جهانی در انتظار قدوم توست. از عمق درون نگاهی به قامت رسایش می‌افکنیم که روزی قیام می‌کند و در سایه او جهان گلستان می‌شود و آنگاه می‌گوییم:

السَّلَامُ عَلَى التَّهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ بِدِ الْأُمَمِ... السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُعِزُّ الْمُؤْمِنِينَ

سلام بر تو ای عزت دهنده مؤمنین که ضعیف شمرده شده‌اند، سلام بر تو ای ذلیل کننده کافرین متکبر ظالم، سلام بر تو ای پاکیزه ترسان! سلام بر ظاهر کننده ایمان و آموزنده احکام قرآن، سلام بر پاک کننده زمین و منتشر کننده عدالت در طول و عرض آن، سلام بر امامی که انتظارش را می‌کشند و مورد رضایت همه است، سلام بر آنکه برای کرامت اولیای خدا و خواری دشمنانش ذخیره شده، سلام بر احیا کننده مؤمنین و نابود کننده کافرین، سلام بر مهدی امتها و متحد کننده گفته‌ها، سلام بر عزت دهنده اولیاء و ذلیل کننده دشمنان، سلام بر قائم منتظر و عدل مشتهر، سلام بر شمشیر برکشیده و ماه درخشنده و نور تابان، سلام بر بهار مردم و خوشی ایام، سلام بر صاحب شمشیر بران و دونیم کننده سرها، سلام بر مهدی که خداوند عزوجل به امتها وعده داده به دست او همه را متحد کند و گرفتاریها را التیام بخشد، و به دست او زمین را از عدل و داد پر کند و شرایط را برایش آماده سازد و به دست او وعده مؤمنین را به ظهور رساند.

● سلام ششم:

همه سلامها بر تو!!

با اظهار عجز از سلامی که لایق درگاه او باشد و زبان ما قادر بر ادای آن، سلام کاملی تقدیمش می‌کنیم:

سَلَامُ اللَّهِ الْكَامِلُ التَّامُّ الشَّامِلُ... السَّلَامُ عَلَيْكَ يَجْوَاعِ السَّلَامُ...

سلام بر تو در قالب کاملی از سلام. سلام کامل و تمام و فراگیر و عام الهی بر حجت خدا و صاحب اختیار او در زمین و در شهرها و خلیفه او بر خلق و بندگان...

● سلام هفتم:

همیشه سلام بر تو!!

همیشه سلامت می‌کنیم که باید همیشه آماده به خدمت باشیم. اگر شرایط زندگی این اجازه را نمی‌دهد ولی زبانمان حکایتی از قلبمان دارد که سلام دائمی نثار می‌کند:

السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آتَاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ... السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَتُفْسِي...

سلام بر تو در ساعتهای شب و اول و آخر روزت، سلام بر تو هنگامی که می‌ایستی، سلام بر تو هنگامی که می‌نشینی، سلام بر تو هنگامی که می‌خوانی و بیان می‌کنی، سلام بر تو هنگامی که نماز می‌خوانی و قنوت می‌گیری، سلام بر تو هنگامی که رکوع و سجده می‌کنی، سلام

بر تو هنگامی که «لا اله الا الله» و «الله اکبر» می‌گویی، سلام بر تو هنگامی که حمد می‌کنی و استغفار می‌نمایی، سلام بر تو هنگامی که صبح می‌کنی و به عصر می‌رسانی، سلام بر تو در شب آنگاه که در برگیری، و در روز آنگاه که تجلی کند.

● سلام هشتم:

بنده تو هستم، سلام!

شیرین‌ترین جلوه سلام آنگاه است که هنگام سلام خود را معرفی کنیم و سابقه خود را در پیشگاه حضرتش یادآور شویم و از او تقاضای جواب سلام نماییم:

السَّلَامُ عَلَيْكَ، أَنَا مَوْلَاكَ... السَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامٌ مِّنْ عَرَفِكَ بِمَا عَرَفَكَ اللَّهُ...

سلام بر تو، من غلام تو هستم که تو صاحب اختیار منی، از اول و آخر تو آگاهی دارم. سلام بر تو ای مولای من سلام کسی که در ولایت تو مخلص است. سلام بر تو سلام کسی که تو را آنگونه که خدا معرفی کرده می‌شناسد، آنگونه که خداوند تو را توصیف نموده و تو اهل آن هستی.

خدایا از ما به مولایمان تحیت و سلام برسان، و بدینوسیله بر ما کرامت بیشتر فرما، و این را از سوی ما خالص از هر شک و شبهه و ریا قرار ده تا قصدی جز تو نداشته باشیم و جز برای تو آن را انجام ندهیم. خدایا جواب سلام او را به ما برسان! سلام و رحمت و برکات خداوند بر او باد.

صلوات و درود

● درود اول:

درود بر صاحب اختیار من!

درود که نثار شیرین تر محبتهاست در قالب «اللهم وال من والاه...» تقدیم به ساحت اقدس ولی الله الاعظم می نماییم و اعلام می کنیم که از اعماق جان دوستت داریم و از عمق درون ثنایت می گوئیم و جانانه درودت می فرستیم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ الْهَادِي الْمُهْدِي ... اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ ...

خدایا درود فرست بر جانشین امام عسکری و عهده دار امورش و وارث او، درود فرست بر جانشین هدایت کننده هدایت شده، امام مؤمنین و وارث پیامبران و حجت پروردگار جهان، خدایا درود فرست بر حجت که در خلق تو قائم است. درود فرست بر ولایت و فرزندان اولیائت، که اطاعت آنان را واجب نمودی و حقشان را بر عهده ما نهادی و بدیها را از آنان بردی و آنان را پاک گردانیدی. درود فرست بر نورت و چراغ هدایت و ولایت و وصی و وصیت.

خدایا بر مولای من و آقای صاحب زمانه درود فرست. درود بر او فرست که احیا کننده سنت تو و قیام کننده به امر توست. به سوی تو دعوت می کند و به تو راهنمایی می نماید و خلیفه تو در زمین و شاهد تو بر بندگان است. درود فرست بر او که دعوت کننده به راه تو و قیام کننده به عدل توست، او که آموزنده حکمت و پند نیک و راستی

است. او که خزانه‌دارت و چشم تو در زمین است. خدایا درود فرست بر صاحب اختیار دلسوز، و کشتی نجات و پرچم هدایت و نور چشمان مردم و بالاترین کسی که جامه بر تن دارد. خدایا بر خاتم ائمه و قائم ایشان که پنهان است درود فرست.

● درود دوم:

درود بر عدالت مجسم!

شوق دیدار و انتظار قدومش چنان و جدی در دلها ایجاد می‌کند که بال زنان ندای هزاران درود را به گوش او می‌رساند. در این نگاه، موج خاطره‌ها تا دور دست ظهور پر می‌کشد و چنین می‌سراید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ... اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُفْرِجِ الْكَرْبِ وَكَاشِفِ الْبَلَاءِ...
الطُّلُوبِ...

خدایا درود فرست بر قیام کننده به عدل، که به دستور تورستگاری به ارمغان می‌آورد. درود فرست بر نابود کننده کافرین و تبدیل کننده ظلمتها به شیرینی نورانی کننده حق. خدایا درود فرست بر انتظار کشنده خائف و انتقام خونی که در صدد انتقام آن است. خدایا بر گشاینده گرفتاریها و زایل کننده غصه‌ها و از میان بردارنده بلاها درود فرست. خدایا بر قائمی که آرزوی خلق است و عدالتی که انتظارش را می‌کشند درود فرست. خدایا بر قیام کننده امرت و غائب در خلقت و منتظر اجازهات درود فرست.

● درود سوم:

درود بیسکران نشارت!

صلوات و درود به تناسب عظمت محبوب و شدت اشتیاق محب ادا می شود. به ما آموخته اند که بالاترین درودها را - که گاهی از حد تصور خودمان هم فراتر است - تقدیم مولا یمان کنیم تا به عالم اعلام کرده باشیم والاتر از او در دل ما هیچکس نیست، و اگر الفاظ و کلمات یاری می کردند بالاتر از این بر زبان می آوردیم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً تَامَّةً تَامِيَةً بَاقِيَةً ... زِيَّةَ عَرْشِكَ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِكَ.

خدایا بر او درود فرست به درود کامل باقی که در تصاعد باشد، و با آن فرج او را نزدیک نمایی و او را یاری کنی. خدایا به تعداد میوه ها و برگ درختان و اجزاء کلوخها و تعداد موها و پشمها و به عدد آنچه علم تو بدان احاطه دارد و کتاب تو آن را بر می شمارد بر او درود فرست، درودی که اولین و آخرین غبطه آن را خورند. خدایا بالاترین و کاملترین و تمامترین و دائمترین و بیشترین و وافرترین صلواتی که تاکنون بر یکی از اولیائت و منتخبین از خلقت فرستاده ای بر امام ما بفرست. خدایا درودی بر او فرست که تعداد آن محدود نباشد و طول آن معلوم نباشد و آخر آن مشخص نباشد.

ای مهدی دلها، صلوات خداوند بر تو تا هنگامی که ستارگان سحر می درخشند و درختان برگ می دهند و میوه ها می رسند و شب و روز در رفت و آمدند و پرندگان می خوانند.

خدایا به مولایم امام زمان، از جانب من و والدینم و فرزندانم و از سوی همه مردان و زنان مؤمن در شرق و غرب زمین، در خشکی و دریا، در دشت و کوه، زنده و مرده، به سنگینی عرش خود و کشش

کلمات خود و آنقدر که علم تو قادر بر شمارش آن است و کتاب تو بر آن احاطه دارد و به اندازه مُنتها رضایت خود، درود و تحیت فرست.

● درود چهارم:

درود بر تو و خدمتگزارانت!

تو را که دوست داریم و درودت می فرستیم، به آنانکه تو دوست داری نیز درود می فرستیم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الْأَيُّمَةِ الطَّاهِرِينَ وَ عَلَى شِيعَتِهِ الْمُتَّحِينَ...

پروردگارا، بر او و پدرانش ائمه طاهرین و بر شیعیان برگزیده او درود فرست. خدایا بر او و خاندانش درود فرست. خدایا بر او و خدمتگزاران و یارانش در زمان غیبت و دوری او درود فرست.

دعایت می‌کنم که سلامت باشی پامهدی

دعا برای سلامتی و حفظ و تأیید وجود مقدس امام عصر صلوات الله علیه باز می‌گردد به شرایط خطرناکی که در آن بسر می‌برده و می‌برد که از یک سو دشمنان در پی اویند و از سوی دیگر دوستان امکان محافظت از او را ندارند. شیعه و ولیّ امام زمان علیه السلام باید نگران وجود عزیزی باشد که در میان خطرات بسیار، دوران ۱۲۰۰ ساله را پشت سر گذاشته و هم‌اکنون نیز خائفاً یترقب بسر می‌برد. همچون کسی که برای حراست از جان مولایش هیچ کاری از دستش بر نمی‌آید و تنهاراه او خواهش از درگاه خداوند است که او را از شر ظالمین، طاغیان، حسودان و هر دشمنی که دارد حفظ کند. بلکه چشم او را روشن بدارد و او را با ملائکه و لشکر الهی مؤید بدارد.

● درخواست اول:

عمرت طولانی باد!

با شکرگزاری از طول عمر و سلامتی مولایمان در طول دوازده قرن
باز هم این خواسته را تکرار می‌کنیم:

اللَّهُمَّ مَدِّ فِي عُمْرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ ...

خدایا، عمر او را طولانی فرما و اجل او را مؤخر گردان.

● درخواست دوم:

خدا مدافع تو!

خدایا تو خود بهترین مدافع ساحت قدس مولایم هستی، پس
درخواستم را بصورت کلی می‌گویم که در شرایط مختلف تو مدافع او
باش که حراست تو ما را بس است:

اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنَّا وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتَكَ ... اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ ...

خدایا مدافع باش از ولایت و خلیفه‌ات و حجت بر خلق، و لسانت که
گویای تو است و حکمت تو را بر زبان می‌آورد، و چشمت که با اجازه
تو ناظر و شاهد بندگان است، او که شجاع مجاهد است. خدایا دوست
او را دوست بدار و دشمن او را دشمن بدار. خدا دربارۀ ولایت حجة بن
الحسن علیه السلام ولی و حافظ و راهبر و کمک و راهنما و چشم بینا باش.

● درخواست سوم:

به یاری خدا مؤید باشی!

تأیید و پشتیبانی پروردگار همان است که خاتم انبیاء صلی الله علیه و آله را در جمیع مراحل تبلیغ اسلام کمک کرد. خاتم الاوصیاء علیه السلام نیز در ظل همین تأییدات الهی تا امروز مؤید بوده و در سایه همان ظهور خواهد فرمود. دست دعا بالا می‌بریم و از خدا تأیید کامل عیار او را می‌طلبیم:

اللَّهُمَّ انصُرْهُ يَنْصُرَكَ الْعَزِيزُ وَأَيَّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ...

خدایا او را با یاری و نصرت با عزت خویش کمک فرما، و بالشکر غالب خود تأیید کن و با قوت خویش نیرو ده، و ملائکه را همراه او گردان. خدایا درباره خود او و فرزندان و خاندان و شیعیان و امتش و همه رعایایش، خواص و عوام او، و حتی درباره دشمنانش آنگونه به او عطا کن که چشمش روشن گردد و شاد گردد.

خدایا او را به بالاترین درجه‌ای که در دنیا و آخرت آرزو دارد برسان. خدایا در آنچه قابل تصرف است - از نزدیک و دور و عزیز و ذلیل - تصرف نافذ به او عطا فرما تا آنجا که حکم او بر هر حکمی جاری شود و با حق خود بر هر باطلی غالب آید.

خدایا ملائکه مقرب را در اطراف او جمع کن و او را با روح القدس تأیید فرما. خدایا در آنچه به او سپرده‌ای او را کمک کن و کرامت خود را بر او بیشتر کن.

● درخواست چهارم:

دست خدا حافظ تو!

از خدا می‌خواهیم مولایمان را حفظ کند آنگونه که این واژه بهترین معنای خود را نشان دهد، بگونه‌ای که انواع حفظ از انواع دشمن و از جهات مختلف در آن هویدا باشد. این خواسته به زیباترین و جبهی در کلام ائمه علیهم‌السلام آمده است:

اللَّهُمَّ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ ... بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ ...

خدایا ولایت را از هر سو حفظ کن: از پس و پیش، از راست و چپ، از بالا و پایین. خدایا او را با حراست خود حفظ کن که هرکس را با آن حفظ کنی ضایع نمی‌شود. خدایا او را بعنوان امانت خود حفظ کن که از بین نمی‌رود، و در پناه خود حفظ کن که کسی حق تجاوز به آن ندارد، و در دائرة ممنوعه خود و در سایه عزت خود حفظ کن که کسی نمی‌تواند بر آن غالب آید. خدایا او را در امان مطمئن خود حفظ کن که هرکس را در ظل آن پناه دهی خوار نمی‌شود. خدایا او را تحت حمایت خود بگیر که هرکس در آن باشد مورد تعرض کسی قرار نمی‌گیرد. خدایا زره محکم و سخت حفاظ خود را بر او بپوشان، و از هر قصد سوئی حفظ فرما. خدایا او را از شر هر آنچه خلق کرده‌ای و بوجود آورده‌ای و صورت داده‌ای حفظ کن. خدایا او را در این ساعت و در همه ساعات حفظ کن تا آن هنگام که او را با تسلیم همه خلق در زمین ساکن گردانی و زمانی طولانی او را از منافع آن برخوردار سازی.

● درخواست پنجم:

در پناه خدا از شر حسودانت...

این بار دشمنان کینه توز او را در نظر می‌آوریم و از خدا می‌خواهیم او را از شر یکایک دشمنانش حفظ فرماید. گویی دل با این دعا بیشتر آرام می‌گیرد که بگوید:

اللَّهُمَّ اكْفِنِي الْحَاسِدِينَ وَأَعِزَّنِي شَرَّ الْكَائِدِينَ...

خدایا او را از ظلم حسودان کفایت کن و از شر مکاران پناه ده، و سوء قصد ظالمین را از او منصرف نما و او را از دست جباران خلاص کن. خدایا او را از شر هر متجاوز و طاغی پناه ده. خدایا او را در پرده‌ای محکم پنهان کن و برای او پناهگاهی محفوظ قرار ده. خدایا او را از حمله‌های متجاوزین در حصن خود حفظ فرما.

● درخواست ششم:

ذلت دشمنانت را می‌خواهم!

اکنون نوبت آن است که با اسلحه دعا بر دشمنان مهدی علیه‌السلام بتازیم و نابودی و ریشه کن شدن آنان را از خدا بخواهیم:

اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَيَّ مُعَانِدِيهِ وَأَذِلَّ مَنْ نَاقَلَهُ...

خدایا، حمله‌ات را بر معاندین او شدید کن و هرکس در برابر او قد علم کرده ذلیل فرما. هرکس با او دشمنی می‌کند هلاک کن، و هرکس بر او

حیله می‌کند بر او حیله کن، و ریشه‌کن نما هرکس حق او را انکار می‌کند و امر او را سبک می‌شمارد و در خاموش کردن نور او سعی می‌کند و می‌خواهد یاد او را به فراموشی بسپارد. خدایا ولایت را از وحشت دشمنانش و حیله هرکس که قصد سوئی نسبت به او دارد، کفایت کن. خدایا به هرکس که نسبت به او مکر می‌کند مکر نما، و هرکس نسبت به او قصد بدی دارد، قصد سوء را متوجهش گردان و بنیان ایشان را در مقابل او ریشه کن فرما و قلب آنان را نسبت به او پر از رعب فرما و قدمهایشان را متزلزل فرما. خدایا آنان را علنی و ناگهانی گرفتار فرما.

● درخواست هفتم:

نفرین بر مخالفان...

نفرین و لعنت حربۀ مؤمنی است که قدرت ظاهری برای غلبه بر دشمن ندارد. این است که چون دستش بر دشمن غالب نیست، با روح و جاننش از او اظهار تنفر می‌کند، و به خدا و پیامبر و مولایش اعلام می‌کند که من از آنان بیزارم، و به دشمن اعلان جنگ می‌دهد، و تمام حواس اعتقادی خود را جمع می‌کند و فریاد می‌زند:

اللَّهُمَّ شَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ ... اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ ...

خدایا عذابت را بر دشمنان حجت شدید فرما و آنان را در میان بندگان خوار فرما. خدایا آنان را در شهرهای لعنت کن و در پایین‌ترین درجه آتش جای ده و شدیدترین عذابت را از هر سو بر آنان ببار و آتش را بر تن آنان برسان. خدایا قبر مردگانیشان را از آتش پر کن و حرارت آتش را به آنان بچشان، که نماز را ضایع کردند و در پی شهوات رفتند و بندگان را گمراه کردند و شهرهایت را خراب نمودند.

● درخواست هشتم:

چشم پدرانت به تو روشن باد!

در نگاهی به گذشته اسلام، حضرت مهدی علیه السلام را وارث و نگاهبان میراث انبیاء و امامان علیهم السلام می یابیم. اینجاست که با لسانی دیگر از خدا می خواهیم او را بخاطر زحماتی که برای دین کشیده شده و احتیاج آن به نگاهبانی چون او حفظ فرماید:

اللَّهُمَّ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآيَاتَهُ أَنْتَكَ...

خدایا، درباره او و بوسیله او پیامبرت را و جانشین پیامبرت را و آل رسولت را و پدران او را - که امامان برگزیده تو و پایه های دینت هستند - حفظ فرما.

از خدا می‌خواهم تو بیایی

یا صاحب الزمان

خداوند روزگاری را برای گشودن گِره انسانیت - که تاکنون دوران هفت هزار ساله را پشت سر گذاشته - مقدر فرموده است. انبیا و اولیای الهی نیز بشارت آن را داده‌اند و در انتظارش بوده‌اند. باید معتقد بود که مشکل انسانها گِرهی نیست که قابل گشایش نباشد، ولی آن قدر پیچیده شده که جز به دست یدِ الهی گشوده نخواهد شد، و این پیچیدگی به دست گروهی بوجود آمده که در مقابل ذات الهی قد علم کردند و مردم را به مقابله با ولایت الهی و فرامین ربوبی کشاندند.

از زمان حضرت آدم علیه‌السلام، قابیل گِرهی در مقابل خط مستقیم ایجاد کرد و از آن روز هر کس - با اهداف سوء یا جاهلانه - گِرهایی بر آن افزود تا امروز که میراثی شامل تمام گِره‌های آدمیت بر جای مانده است.

نمایندگان پروردگار در هر زمانی - با امکانات محدودی که داشتند - بسیاری از این گِره‌ها را گشودند و اگر چنین نبود بشریت به دست

نابودی سپرده می‌شد و راه هدایت و خیر دنیا و آخرت بسته می‌شد. ولی بهره بردن کامل از نعمتهای دنیا و بکار گرفتن صحیح آن برای آخرت احتیاج به شرایطی دارد که جز با پشتیبانی خداوند و بدست گرفتن حکومت جهان توسط حجت الهی تحقق نمی‌پذیرد. این وعده‌ای است که حق تعالی به بندگاناش داده و از آنان خواسته برای آن روز دعا کنند.

با نگاهی به محتوای دعا‌هایی که تحت عنوان «دعای فرج» یعنی «گشایش» به ما آموخته‌اند، درمی‌یابیم که ما را برای چنین دعایی از جهات مختلف روحی آماده کرده‌اند. ابتدا شکایت و احساس درد را در ما زنده نموده‌اند تا ارزش فرج الهی را بدانیم. سپس آنگونه که در دعای تعجیل فرج باید سخن گفت به ما آموخته‌اند.

به قدری حساب شده این گشایش عظیم آفرینش در فرهنگ شیعه ترسیم شده که دعا کننده به راحتی دورنمایی از آن روزگار شیرین را بر دل خویش نقش می‌زند. روزگاری را می‌بیند که یکصد و بیست و چهار هزار پیامبر و جانشینانشان و دوازده امام معصوم علیهم السلام در آن روز تلاشها و زحمات طاقت فرسای خود را به ثمر نهشته می‌بینند. روزی را مجسم می‌کند که دین الهی در جامعه جهانی عینیت پیدا کرده و در سایه آن عدالت مطلق بر همه دنیا حکمفرما است. روزی که شیعیان و اولیای اهل بیت علیهم السلام سرفراز می‌شوند، و دشمنان خدا و رسول و آل رسول انتقام قرن‌ها را باز پس می‌دهند و آرامشی باورنکردنی بر زمین حکمفرما می‌گردد.

● گشایش اول:

در غیبت تو چه کنیم؟

باید از عدم حضور حجت الهی نگران بود و باید از اجرا نشدن دین خدایی دندان بر هم سایید و باید از قدرت و فرمانروایی دشمنان خدا رنج کشید و تأسف خورد، تا با روحی آزرده دست به دعا برداشت و از خدا خلاصی از چنان شرایط دردناک را طلبید:

اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَ بَرِحَ الْخِفَاءُ... اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَ غَيْبَةَ وَرَثَتِنَا...

خدایا بلاها بالا گرفته و مخفی آشکار شده و پرده کنار رفته و زمین تنگ شده و آسمان برکاتش را منع نموده است. پروردگارا شکایت ما به درگاه توست و در سختی و آسانی اعتماد بر توست. خدایا انتظار طولانی گشته و فاجران ما را مورد شماتت قرار داده‌اند و دادخواهی بر ما مشکل شده است.

خدایا به درگاه تو شکایت آورده‌ایم فقدان پیامبرمان و غیبت امامان را، و سختگیری زمان را بر ما و گرفتار کردن فتنه‌ها ما را و متحد بودن دشمنان در مقابل ما و زیادی دشمنان و کمی تعدادمان را...

● گشایش دوم:

خدا تو را برساند!

دست دعا بر می‌آوریم و آروزی دیرینه امتها را بر زبان می‌آوریم. از خدا می‌خواهیم وعده‌اش را به ظهور برساند و امام زمان علیه‌السلام را خلیفه آشکار خود در زمین قرار دهد و به او اذن قیام دهد و ملائکه را به یاری او فرستد و آنگونه مقدر فرماید که حجت خدا راضی شود که

رضایت ما نیز در همان است. از زبان خود و منتظران تاریخ به درگاه خدا عرضه می‌داریم:

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَ أَنْجِزْ وَعْدَهُ وَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ وَ زَيِّنِ الْأَرْضَ بِطَوْلِ بَقَائِهِ...

ای امام زمان، خداوند وعده پیروزی و ظاهر شدن امر امامت تو را برایت زود برساند.

خدایا بر حجت خود درودی فرست که با آن فرجش را نزدیک فرمایی و او را یاری کنی.

خدایا، او را خلیفه ظاهر خود در زمین قرار ده... و پس از دوران ترس، برای او دوران امن را مقرر فرما.

خدایا، از تو می‌خواهیم که به ولایت درباره ظاهر ساختن عدالت تو بین بندگان و قتل دشمنان اجازه دهی.

خدایا، دوری او را نزدیک گردان، و وعده او را به عمل برسان و به عهد او وفا کن و حجاب غیبت را از نیروی الهی او کنار زن و برگهای محنت دشمنان را با ظهور او ظاهر فرما، و پشاپیش او رعب را بفرست و قلب را با او ثابت فرما.

خدایا او را یاری کن و برای دینت او را پیروز فرما و اولیای خود را به وسیله او کمک فرما.

خدایا، نصرت با عزت به او کرامت فرما و عمر او را طولانی کن و زمین را به طول بقای او سزین فرما.

خدایا، برای ولایت آنچه وعده داده‌ای به مرحله عمل برسان و کلمه تامه خود و آن غایب در زمینت که خائف و منتظر است را ظاهر فرما.

خدایا، دعوت او را بلند گردان و او را بر دشمنش پیروز فرما و برای او فتح آسانی مقرر گردان.

خدایا، او را با ملائکه نصر و لشکریانی از ملائکه نشان‌دار حمایت فرما و آنگونه که در شب قدر درباره انتقام او مقدر فرموده‌ای ظاهر کن تا آنجا که او راضی گردد.

خدایا، عدالت را به دست او ظاهر کن و او را عزت عطا کن و با او به خوبان عزت ده و او را یاری کن و با او خوبان را پیروز فرما و برای او قدرتی که از سوی تو پشتیبانی شود قرار ده. پروردگارا، تو هستی که گرفتاری را بر طرف می‌نمایی و درخواست مضطر را اجابت می‌کنی. آنگاه که تو را بخواند و از گرفتاری بزرگ نجات می‌دهی. خدایا، گرفتاری را از ولایت برطرف ساز و همانگونه که ضمانت فرموده‌ای او را در زمین خلیفه قرار ده.

خدایا، پیامبرت را شاد کن به دیدن او و آنان که در پی دعوتش پیرو او شده‌اند. خدایا این مشکل را از این امت با حضور او برطرف کن و ظهور او را زودتر برسان. دیگران ظهور او را دور می‌دانند، ولی ما آن را نزدیک می‌دانیم.

خدایا فرج او را نزدیک کن و خروج او را آسان ساز و جاده‌ای فراخ پیش‌رو او قرار ده و امر او را نافذ گردان و پشتش را محکم کن. خدایا، تو خود فرموده‌ای و گفته‌ای تو حق است که در اثر کارهای مردم، فساد در دریا و خشکی ظاهر می‌شود. پس ولی خود را ظاهر گردان، همان پسر پیامبرت که هم نام او است.

● گشایش سوم:

ای فرج حقیقی آل محمد علیهم السلام!

پیامبر و امیرالمؤمنین و فاطمه زهرا و یازده امام معصوم علیهم السلام در دورانهایی قرار داشتند که خود و شیعیانشان در مظلومیت به سر بردند و همه در انتظار فرج بودند. خود پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله بارها بشارت

مهدی علیه‌السلام را به مردم داده بود. امیرالمؤمنین علیه‌السلام داستان ظهور مهدی علیه‌السلام را برای شیعیانش بیان می‌فرمود. فاطمه زهرا علیها‌السلام در آرزوی روز انتقام مهدی علیه‌السلام بود. بردباری و صبر امام مجتبی علیه‌السلام در انتظار مهدی علیه‌السلام بود. شهیدان کربلا، امام حسین علیه‌السلام و هفتاد و دو قربانی محبتش، و زینب کبری و هشتاد و چهار بانوی کشتی شکسته کربلا، مهدی علیه‌السلام را صدا می‌زدند. همه امامان مژده طلوع او را به مردم می‌دادند، و به صراحت تنها راه گشایش و روز فرج را قیام مهدی آل محمد علیه‌السلام معرفی می‌کردند. یعنی فرج آل محمد علیهم‌السلام با فرج قائم آل محمد علیه‌السلام است و بس. در دعاهایی که برای فرج آنحضرت بر زبان می‌آوریم به این مطلب تصریح شده است:

اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيَائِكَ، وَازِدْهُمْ عَلَيْهِمْ مَطَالِمَهُمْ...

خدایا فرج و گشایش آل محمد علیهم‌السلام را با ظهور قائم ایشان قرار ده و عزت او را ظاهر فرما. خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و فرج ایشان را نزدیک فرما. خدایا فرج اولیائت را زود برسان و آنچه به ایشان ظلم شده به آنان بازگردان و قائم آنان را به حق ظاهر فرما.

● گشایش چهارم:

روزی که با تو باشیم...

شیعه فرج خود را در ظهور امام غائب خود می‌داند. ما شیعیان چشم براه روزی هستیم که حلقه محبت گرد آفتاب وجود مهدی موعود بزنیم. در یک نگاه، صفی طولانی از کنار در نیم سوخته خانه علی و

زهرای علیهما السلام تا امروز کشیده شده که در اکناف عالم منتشرند، و یکصد و یکدل معتقدند که باید او بیاید تا گره‌ها گشوده شود:

اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرْجاً عَاجِلاً... وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شِيعَتَهُ...

خدایا بحق آل محمد علیهم السلام تو را قسم می‌دهیم برای ما فرج زودرسی مانند چشم برهم زدن و یا نزدیک‌تر از آن برسانی. خدایا بوسیله حضرت مهدی علیه السلام دوستان و دوستانش و شیعیان و یاران او را یاری فرما و ما را از آنان قرار ده. خدایا یاران او را یاری کن و خوارکنندگان او را خوار کن.

خدایا نور او را دائمی قرار ده که شبی نداشته باشد، و قلبهای مرده را توسط او زنده فرما و سینه‌های غیظ گرفته را بوسیله او شفا ده، و گرایشهای مختلف را به وسیله او بر حق متحد فرما. خدایا دوستان را بوسیله او دولت عطا کن و یاران او را قوی فرما و مؤمنین را بوسیله او عزت عطا فرما.

● گشایش پنجم:

در آرزوی انتقام زهرا و حسین علیهما السلام!

خون دل شیعه از کنار قبر کوچک محسن علیه السلام آغاز شده و از سینه مجروح زهرای علیهما السلام و فرق شکافته علی مرتضی علیه السلام عبور کرده تا بر پهنه کربلا صفحه تاریخ را سرخ کرده است. هزار و چهارصد سال است که سقیفه خون بر دل غدیر می‌ریزد و چنگال کینه آلود خود را بر گلوی غدیریان می‌فشارد. خدایا، انتقام چهارده قرن را یک جا گرفتن در تصور چه کسی می‌گنجد؟ پروردگارا، انتقام خانه آتش زده و بانوی

پهلو شکسته کی گرفته خواهد شد؟ ای خدای منتقم، شیر خوار کربلا منتظر است! اشک زینب علیها السلام تا کنار کعبه زبانه می‌کشد و در انتظار فریاد رسی است که ندا کند: «يَا أَهْلَ الْعَالَمِ، إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ قُتِلَ مَظْلُومًا». روز شیرینی خواهد رسید که ظالم سوزانده شود و ریشه منافق کسده شود و هر پایه و بنیانی که در این جهان بر ظلم نهاده شده ویران گردد تا عدالت بتواند بر پهنه گیتی بنشیند.

در دعاهایی که به ما آموخته‌اند آنقدر بر شکست ظالمین با قیام مهدی علیه السلام تأکید شده که گویی همین هدف فراز مهمی از ظهور حضرتش را تشکیل می‌دهد. با لعنت و برائت نسبت به همه ظالمین و مؤسسين بنای ظلم، دست به دعا بر می‌داریم و می‌گوییم:

اللَّهُمَّ اقْصِمِ بِهِ جَبَايَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلِ الْكُفَّارَ وَ الْمُنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ...

خدایا بدست حضرت مهدی علیه السلام جباران کفر را کمر شکن کن و کفار و منافقین و همه ملحدین را در هر جا که باشند از شرق و غرب و خشکی و دریا توسط او بقتل برسان. خدایا شهرها را از آنان پاک کن و قلب بندگان را با انتقام از آنان شفا ده.

خدایا از تو می‌خواهیم که به ولی خود اجازه دهی تا بدست او از ظلم و جور پایه‌ای باقی نگذاری مگر آن را بشکنی و بقایای آن را نابود کنی و نیروی آن را سست کنی و رکن آن را منهدم نمایی و بُرندگی آن را کُند نمایی و اسلحه آن را بی‌اثر قرار دهی و پرچم آن را سرنگون نمایی و شجاعان آن را بقتل رسانی. خدایا آنان را با سنگ سر شکن خود مورد اصابت قرار ده و با شمشیر برنده‌ات و با شدتی که از مجرمین رد نمی‌کنی بزن. خدایا دشمنان خود و دشمنان رسولت و دشمنان

ولیت را بدست ولیت و بدست بندگان مؤمن خود عذاب فرما. خدایا خوارکنندگان او را خوار کن و هرکس در مقابل او علمی افراشته هلاک کن و هرکس بر او حيله کند سرنگون فرما. خدایا جباران کفر و ستونها و پایه‌های آن را بدست او بقتل برسان و رؤسای گمراهی و بدعتگزاران و از بین برندگان سنت و تقویت کنندگان باطل را بدست او بشکن. خدایا جباران را بدست او ذلیل کن و کافرین و همه ملحدین را در شرق و غرب زمین و خشکی و دریا و دشت و کوه بدست او ذلیل فرما، بطوری که از آنان کسی و اثری باقی نماند.

خدایا او را بر همه دشمنان دینت مسلط فرما و او را الهام کن که رکنی از آنان را رها نکند مگر آنکه آن را بپرزاند و خراب کند، و مغزهای آنان را متلاشی کند، و حيله‌های آنان را به خودشان بازگرداند، و بر فاسقین آنان حد جاری کند. فراعنه آنان را هلاک کند و پوششهای آنان بر اعمال ننگشان را بپزد و پرچم آنان را سرنگون کند. قدرتهای آنان را بدست خود گیرد و نیزه‌های آنان را بشکند، و سپرهای آنان را پاره کند. لشکر آنان را متفرق سازد و منبر آنان را بسوزاند و شمشیر آنان را بشکند و بتهای آنان را خرد کند و خون آنان را بریزد و ستم آنان را ویران سازد و قلعه آنان را منهدم سازد و دروازه‌ها آنان ببندد و قصرهای آنان را خراب کند، و محل سکونت آنان را تفتیش کند و زمینهای پست آنان را زیر پا گذارد و از کوههای آنان بالا رود و گنجهای آنان را بیرون آورد.

خدایا دشمنانت را بدست او ذلیل فرما و هر جباری را بدست او بشکن و با شمشیر او هر آتشی را خاموش کن و با عدالت او ظلم هر زورگویی را از میان بردار و حکم او را بر هر حکمی مقدم فرما و با قدرت او هر سلطنتی را ذلیل کن.

● گشایش ششم:

روزی که دوستانت مسرورند!

ظهور حضرت و سرور یاران او و نابودی دشمنانش، گامهایی است بسوی تحقق و اجرای دین الهی که هدف از خلقت انسان است. برای تحقق حکم خدا، ابتدا باید بدعتها معرفی و از میان برداشته شوند، و آنجاست که دین خدا با همان طراوت و تازگی همیشه جلوه می‌کند. آن روز است که دستورات الهی بدون ترس از هیچ ظالمی عرضه می‌شود و هر مطلب حقی علناً اظهار می‌شود و این بالاترین آرزوی انبیا و اولیای خدا بوده است. در دعاها به ما آموخته‌اند که بگوییم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ كِتَابِكَ وَ الْقَائِمَ بِدِينِكَ، مَكْنُ لَهُ دِينُهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ ...

خدایا حضرت مهدی علیه السلام را دعوت کننده به قرآنت و بپا دارنده دینت قرار ده، و در دینت که مورد رضای تو است بسه او امکان بده.

خدایا دینت را به دست او ظاهر فرما تا دین تو بوسیله او و بدست او به تازگی و شادابی بازگردد و حق بصورت خالص عرضه گردد و باطل دور انداخته شود.

خدایا به نور او هر ظلمتی را نورانی کن و با پایه استوار او هر بدعتی را فرو بریز و با عزت او هر گمراهی را منهدم فرما.

خدایا بدست او دینت و سنت پیامبرت را ظاهر فرما تا چیزی از حق از بندگان مخفی نشود. خدایا حق را با او بیادار و باطل را خرد کن و سنتهای پیامبران را بوسیله او زنده فرما و حکم پیامبرت را احیا کن و آنچه از دینت محو شده و آنچه از احکامت تغییر یافته بوسیله او

تجدید فرما، تا آنکه دین تو توسط او و بدست او به حالت اصلی تر و تازه و خالص و صحیح خود بازگردد، بطوری که انحراف و بدعتی در آن نباشد.

خدایا دین را بعد از گوشه گیر شدن بدست او عزت عنایت کن و حق را پس از خاموشی بدست او مورد اطاعت قرار ده و ظلمت را بدست او به درخشندگی تبدیل کن و غم و غصه را بدست او زایل فرما.

خدایا بوسیله ولایت قرآن را زنده کن و حدود تعطیل شده و احکام مهمل مانده را بدست او بپادار، بطوری که حقی باقی نماند مگر آنکه علنی شود.

خدایا چنان فراهم کن که او هر باطلی را بیابد پاره پاره کند و حق را بر کرسی بنشانند و آن را محقق سازد. خدایا او را تجدید کننده آنچه معطل مانده از احکام کتابت و برپا کننده آنچه از پرچمها و علائم دین و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله وارد شده قرار ده.

● گشایش هفتم:

گلستان عدل به یمن قدم توا

آرزوی جهانی همه مظلومین جهان، تحقق عدالت است که از وعده‌های قطعی درباره حضرت بقیه الله الاعظم علیه السلام است. عدالتی که گستردگی آن از یک شهر و کشور فراتر است و در برگیرنده تمام جهان است، آن هم در حالیکه ظلم و ستم در هر سوی جهان به اعلا درجه رسیده است. در دعاها این خواسته را چنین می‌گوییم:

اللَّهُمَّ اِنلأ بِه الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا ...

خدایا، زمین را بدست او پر از عدل و داد کن همانگونه که از ظلم و جور پر شده است. خدایا شکستگی‌ها را بوسیله او ترمیم فرما و شکافها را

القیام ده و ستم را بدست او بمیران و عدل را بوسیله او آشکار ساز.
 خدایا شهرها را بوسیله او در امنیت قرار ده و بندگان را بوسیله او
 هدایت فرما، و همه جلوه‌های عدل را شکوفا کن.
 خدایا، ظلمتهای ستم را با عدالت او به نورانیت تبدیل فرما و آتشهای
 کفر را بوسیله او خاموش کن و پیچیدگی‌های حق و مجهولات عدالت
 را توسط او واضح فرما.
 خدایا او را پناه مظلومان از بندگان و یاور کسانی که جز تو یاوری
 نمی‌یابند قرار ده.
 خدایا شهرها را با او آباد گردان و بندگان را حیات تازه عنایت کن.

مرا شفاعت کن

یا وجیها عند الله

اکنون که دعا برای امام و صاحب اختیارمان را بر هر دعایی مقدم داشتیم، با اجازه از ساحت مقدسش - در حالیکه از خجالت سر به زیر افکنده ایم - دست نیاز به درگاه او بالا می بریم، و ملتمسانه عرضه می داریم:

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَّا الضُّرَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَ
تَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ.

ای روح دعا! اذن دعایم می دهی؟

ای عزیزترین بنده خدا، افتخارم این است که هر تقریبی به درگاه خدا می نمایم از طریق تو باشد. رو به سوی خدا می کنم در حالیکه پشت سر تو ایستاده ام و به تو اقتدا کرده ام تا تو سلم به تو باشد.

خدا را به حق تو می خوانم و از تو می خواهم که از خدا بخواهی، چون تو را صاحب اختیار مطلق خود می دانم. غلام یا کنیز توام، و خود

و آنچه دارم از آن تو ست. آنچه در باره‌ام حکم کنی حتمی است.
 آنگونه که تو می‌خواهی نبوده‌ام. بد بوده‌ام و بدی کرده‌ام و
 نتوانسته‌ام دل تو را بدست آورم.

هر چه هستم از آن توام! اگر نمی‌پذیری پناهنده به توام! اگر پناه
 نمی‌دهی مهمان توام! تو کریمی و پدران تو کریم بوده‌اند! دست‌گذاری و
 تقاضای شفاعت به پیشگاه تو گرفته‌ام!

جانم فدایت! نیمی از حاجاتم برای با تو بودن است و نیم دیگر در راه
 با تو بودن. اول می‌خواهم که یار و مدافع حریم تو باشم! محبت و
 ولایت تو را که در دل کاشته‌ام حفظ کنم و تعالی بخشم! یقینم به وجود
 تو استوار باشد و از منتظران حقیقی تو باشم. روز خوش تو را درک
 کنم، روی ماه تو را ببینم، انجام وظیفه در پیشگاه تو نمایم، از معصیت
 تو بپرهیزم، و در دنیا و آخرت به تو رو سفید باشم.

در نیمه دوم حاجاتم که مربوط به دنیا است، می‌خواهم تا با توفیقات
 تو خدمتگزار و وظیفه‌شناسی برایت باشم.

اینک با رخصت تو لب به دعا می‌گشایم و آنچه به من آموخته‌اید
 ذکر دل و نوای لب می‌نمایم.

● توسل اول:

در ظل عنایت تو...

طلیعه دعا آن است که حجة الله الاعظم علیه السلام را چگونه واسطه
 درگاه الهی قرار دهیم و با چه لسانی از او بخواهیم. قدم اول آن است که
 از صاحب اختیارمان و پدر مهربانمان بخواهیم که خود او برایمان دعا

کند. این جملات زیبا شیرین ترین آغازی است که در چنین موقعیتی بر زبان جاری می کنیم:

إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَهِ اللَّهِ... يَا وَحِيهَا عِنْدَ اللَّهِ اسْمَعْنَا
عِنْدَ اللَّهِ.

ای امام زمان، ما با واسطه قرار دادن تو رو به خدا می کنیم و از او شفاعت می خواهیم و به درگاه او توسل می نماییم، و پیشاپیش حوائجمان تو را قرار می دهیم. ای آبرومند نزد خدا، در بارگاه الهی شفیع ما باش.

ای صاحب اختیار من، از تو می خواهم که از درگاه الهی حاجات مرا طلب کنی. برای بر آمدن حاجاتم برای من شفاعت کن، چون من حاجاتم را برای آن نزد تو آورده ام که می دانم تو نزد خداوند شفاعت پذیرفته شده و مقام والایی داری.

● توسل دوم:

به برکت وجود تو...

در دعاها به ما آموخته اند که خدا را به حق او که عصمت حاضر است قسم دهیم تا به آبرویی که او در پیشگاهش دارد ما را بپذیرد. لب به دعا می گشاییم و وجود پر برکت او را واسطه فیض قرار می دهیم:

أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ... أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِإِمَامِنَا وَ مُحَقِّقِ زَمَانِنَا...

خدایا، به درگاه تو تقرب می جویم با واسطه قرار دادن آن آقای حفیظ و علیمی که اختیار خزاین زمین را به او سپرده ای. آن پدر مهربانی که زمام قبض و بسط را بدست او داده ای. صاحب نفس مبارک و

ریشه کن کننده شجره ملعونه. او که در گهواره با مردم سخن گفت و به راه هدایت راهنمایی کرد. او که از دیدگان غایب است ولی در شهرها حاضر است. او که از چشمها پنهان است ولی در فکرها (و قلبها) حاضر است. باقیمانده نیکان، وارث ذوالفقار که در خانه پرده دار ظاهر می شود. عالم مطهر، حضرت حجة بن الحسن که بهترین تحیات و بیشترین برکات و کامل ترین صلوات بر او باد.

پروردگارا، به درگاه تو متوسل می شوم با واسطه قرار دادن امامان و محقق کننده روز موعود در زمانمان و آن که شاهد است و مشهود، آنکه نور درخشان است، او که پرتو نورانی تر است، او که با رعب در دل دشمنانش یاری شده و با سعادت پیروزمند است. خدایا از تو حاجتم را می خواهم بحق ولایت و حجت صاحب الزمان، به جانشینی که حجت و صاحب امر و ظاهر کننده براهین است. خدایا دعای ما را بخاطر او مستجاب کن و حوائج ما را به آبروی او برآورده فرما.

● توسل سوم:

به حق مولود امشب!

استفاده از فرصتهایی همچون نیمه شعبان که روز میلاد آن گل خلقت است، و یا روز جمعه که میعاد او با شیعیانش برای ظهور است، بهانه خوبی برای تقرّب بیشتر به حضرت اوست که می گوئیم:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنَا هَذِهِ ... هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَ هُوَ الْيَوْمُ الْمَتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ.

خدایا بحق این شب (نیمه شعبان) و آنکه در این شب بدنیا آمده و بحق حجت تو و موعود چنین شبی که فضیلتی در کنار سایر فضائلش قرار داده ای... نور تابنده تو و پرتو فروزانت و پرچم نورانی در شب

تاریک، او که غایب و پنهان است.

او که میلادش با عظمت و نژادش با کرامت است. ملائکه شاهدان او و خداوند یاور و مؤید و ملائکه مددکاران اویند، آنگاه که وعده ظهورش فرا رسد.

آن شمشیر خداوند که کند نشود و نور خدایی که خاموش نگردد و صاحب حلمی که تحملش تمام نشود. او که مدار روزگار است و اصل و ناموس زمان...

ای امام زمان! امروز جمعه است که انتظار می‌رود ظهور تو در آن باشد، و فرج مؤمنین به دست تو و قتل کافرین به شمشیر تو در آن واقع شود.

ای مولای من، در این روز من مهمان و پناهنده به توام، و تو کریمی و از اولاد کریمان هستی و ضیافت و پناه دادن کار توست. پس مرا هم به میهمانی خود راه ده و پناهم ده.

● توسل چهارم:

همه چیز از تو می‌خواهم!

در یک نگاه، همه حوائج دنیا و آخرت را یک جا در نظر می‌آوریم و از خدا می‌خواهیم که بوسیله او و به دست او و به برکت او و بخاطر او آنها را به ما عطا کند:

اللَّهُمَّ أَنْجِجْ بِي طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِي مَوَاعِدَنَا وَاسْتَجِبْ بِي دَعْوَتَنَا...

خدایا بوسیله او خواسته‌های ما را به هدف برسان و وعده‌های ما را به مرحله عمل برسان و دعا‌های ما را مستجاب کن و خواهش ما را عطا فرما و آرزوهای دنیا و آخرت ما را بر آورده نما و بالاتر از آنچه آرزو داریم به ما عطا فرما.

خدایا در همهٔ امورم به دست او مرا کمک کن، در اصلاح کارم و برآمدن حاجاتم و دستگیری از من در دنیا و آخرتم. خدایا در دنیا و آخرتم مرا با او قرار ده و کرامت هر دو سرا عنایت فرما.

● توسل پنجم:

ولایت تو، محبت تو...

قبل از هر دعایی، هدایت بدست او و تکامل در محبت و ولایت او و توجه او به ما را درخواست می‌کنیم که تمامی برکات را به دنبال خواهد داشت و ما را غرق در دریای بی‌پایان رحمت خواهد نمود:

اللَّهُمَّ أَتَجِدُنَا بِوِلَايَتِهِ وَ اِنْفَعْنَا بِحُبِّهِ ... اَسْأَلُكَ بِمَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجُ الْهُدَى ...

خدایا، بدست او ما را در طریق هدایت و هدف عظمی و راه وسط حرکت ده که افراط‌کنندگان به سوی آن باز می‌گردند و پس‌ماندگان خود را به آن می‌رسانند.

خدایا، ولایت او را بعنوان تحفه‌ای به ما عنایت فرما، و محبت او را برای ما نافع قرار ده، و مهر و رحمت و دعا و خیر او را به ما ارزانی بدار، تا بوسیلهٔ آنها به رحمت واسعهٔ تو و رستگاری نزد تو دست یابیم.

● توسل ششم:

صبر می‌کنم در انتظار تو...

انتظار فرج بالاترین وظیفهٔ شیعه در زمان غیبت امام زمان علیه‌السلام است. این انتظار باید آمیخته‌ای از تعجیل و رضا باشد. باید از اعماق

قلب بخواهیم که هر چه زودتر فرج آنحضرت برسد و ظهور فرماید و حتی روزها و ساعتها و لحظه‌ها را بشماریم و چشم منتظرمان دروازه غیبت را بنگرد، تاکی به سوی منتظران باز شود. ولی در همین حال باید به صلاح خداوند و مقدرات دقیق الهی راضی باشیم و زبان اعتراض نگشاییم و در دل شبهه نکنیم که مبادا سر از انحراف بر آورد. عبارت بسیار ظریفی در این باره به ما آموخته‌اند:

أَنْتَظِرُ ظُهُورَكَ وَ ظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى بَدَنِكَ... فَصَبِّرْنِي عَلَى ذَلِكَ...

ای امام منتظر! من منتظر ظهور و غلبه حق به دست توام، و از خدا می‌خواهم که مرا از منتظران واقعی تو قرار دهد.

خدایا، من در دولت کریمه او رغبت دارم. او که از خلقت پنهانش کرده‌ای و به اجازه تو از مردم غایب شده و منتظر فرمان توست. خدایا تو عالمی هستی که نیاز به آموختن نداری و صلاح امر ولایت را - درباره زمانی که به او اجازه دهی امر خود را ظاهر کند و پرده را کنار زند - خوب می‌دانی.

پس در این باره به من صبر عنایت کن تا در آنچه مؤخر داشته‌ای عجله را دوست نداشته باشم، و در آنچه تعجیل می‌فرمایی تأخیر را دوست نداشته باشم. درباره آنچه پنهان کرده‌ای آشکار شدن را و درباره آنچه کتمان کرده‌ای جستجو را دوست نداشته باشم. در تدبیر تو بحث نکنم و نگویم: «چرا» و «چگونه» و «چرا ولی امر ظاهر نمی‌شود، در حالیکه زمین از ستم پر شده؟» بلکه همه امورم را به تو بسپارم.

خدایا در نبود پیامبرت صلی الله علیه و آله و غیبت ولایت و انبوه دشمن و کمی افراد و شدت فتنه‌ها ما را یاری کن، با فتوحی که هر چه زودتر برسانی و گرفتاری را بر طرف کنی و نصرتی که پشتیبانش باشی و سلطنت حق که ظاهر نمایی و رحمتی از جانب تو که بر ما سایه افکنده و عافیتی از تو که ما را بیوشاند.

● توسل هفتم:

حضور در ظهور تو...

آرزوی حضور در زمان ظهور، مسئله‌ای نیست که هیچ دلی آن را کتمان کند. روزگار شیرین‌تر از عسلی که ولایت اهل بیت علیهم‌السلام بر همه جهان حکمفرما است و در سایه آن بساط ظلم بر چیده شده و برکات زمین و آسمان بر همه نازل است. خدایا ما را زنده نگهدار تا سایه ولی الله الاعظم علیه‌السلام را از نزدیک بر سر خود احساس کنیم و پروانه وار گرد شمع وجودش بگردیم:

اللَّهُمَّ أَذْرِكْ بِنَا أَيْامَهُ وَأَشْهَدْنا أَيْامَهُ... وَلَكِنْ قَلْبِي لَوْلِي أَمْرِكَ...

خدایا ما را لیاقت درک ایام او عنایت کن، و در روزگار او حاضر کن، و قلبمان را برای ظهور ولی امرت آماده و نرم کن. خدایا توفیق درک ظهور و قیام او را به ما عطا کن و با دولت او ما را حفظ کن. خدایا در دولت او با نعمت فراوان و با غنیمت شمردن صحبت او و قیام به حقوق او و سلامتی از خطرات، حیات حقیقی به ما عنایت کن. خدایا روز استقرار او را استقرار و سکونت ما قرار ده و نعمت را با قرار دادن او در دسترس ما کامل کن، و بین ما و او اتصالی قرار ده که همچون همنشینی با پدران بزرگوارش باشد. خدایا از تو می‌خواهم ولی امرت را به من نشان دهی در حالیکه ظهور کرده و او امرش نافذ است، با اعتقاد به اینکه سلطنت و قدرت و حجت و مشیت و حول و قوت از آن توست. خدایا این خواسته را به من و به همه مؤمنین عنایت کن بطوری که روزی به ولی امرت بنگریم در حالیکه سخن او آشکار و راهنمایی او واضح بوده و هدایت‌کننده از ضلالت و شفا‌دهنده از جهالت باشد.

پروردگارا مشاهده او را علنی کن و پایه های او را محکم فرما، و به بیچارگی ما رحم کن.

● توسل هشتم:

زنده شوم برای تو!

آرزویی که هرگز نباید بر دلها بماند دیدار روی او و روز اوست. خدای مهربان و قادر، به دلهای شکسته ای که در انتظار او چشم از این جهان بستند رحم کرده و به آنان وعده داده که قبل از روز قیامت یک بار دیگر آنان را زنده کند تا آن روزها را با چشمان منتظر مانده خود ببینند. ای خدایی که چنین کاری برای قدرت تو آسان تر از آن است که ما فکر می کنیم، ما را نیز از چنین مرحمتی محروم مفرما و اگر عمر ما تا روز حضور او کفاف نداد، در عصر ظهور ما را آماده به خدمتش زنده کن تا فرمان او را بر دیدگان نهیم:

اللَّهُمَّ اِنْعَظْنَا فِي كَرَّتِهِ... وَ اِنْ حَالَ يَسِيْرِي وَ بَيِّنَةُ الْمَوْتِ فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مَوْتَرًا كَفَنِي...

خدایا ما را در بازگشت او زنده کن. خدایا اگر بین من و لقای او مرگ - که برای بندگان حتم مقدر شده قرار داده ای - حایل شد، هنگام قیامت مرا از قبرم مبعوث فرما در حالیکه کفن خود را به تن کرده باشم و شمشیرم را کشیده باشم و نیزه ام را بر آورده باشم و دعوت او را که صدای آن در همه جا پیچیده است لبیک بگویم و پیشاپیش او جهاد کنم در لشکری که بر اهل آن ثنا گفته ای و فرموده ای: «صفی که گویی پایه ای منسجم هستند».

● توسل نهم:

مشتاق روی ماه توام!

خوشا به حال شیعیانی که در زمان پیامبر صلی الله علیه و آله بودند و چهره آسمانی ترین مخلوقات خدا را به تماشا می نشستند. پیشانی های نورانی که جلوه عصمت از آن هویدا بود و مظهر کامل «جَالِسُوا مَنْ يُدْكِرُكُمْ اللَّهُ وَجْهَهُ» بودند. اینک غیبت هزار و دویست ساله آخرین امام معصوم علیه السلام عطش چشمها را به سرمه ای از دیدارش شعله ور ساخته است. یک دیدار هم بس است تا روشنی چشمهای بی فروغ ما باشد. خدایا لیاقتی در خود نمی بینیم، ولی صبری هم تا زمان ظهور در خود نمی یابیم! چاره ای کن!

اللَّهُمَّ ارِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْقُرَّةَ الْخَبِيرَةَ وَاجْعَلْ نَاطِرِي يَنْظُرُ مِنِّي إِلَيْهِ ..

خدایا آن قامت رشید و آن پیشانی زیبا را به من نشان ده و چشمانم را سرمه ای از دیدار او بکش. خدایا روی مبارک ولایت را در زمان حیات و بعد از مرگمان به ما نشان ده. خدایا آقای ما را به ما نشان ده، و عطش ما را به دیدارش - با زیارت جمالش - خفک فرما، و ما را از کسانی قرار ده که با دیدار او چشمشان روشن می شود.

● توسل دهم:

دوست دارم یار تو باشم!

امروز پس از چهارده قرن ندای «اللَّهُمَّ أَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ ...» از غدیر در

گوش جهانیان طنین انداز است. آخرین یادگار غدیر، پرچم «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ...» را بر دوش می‌کشد و یاور و ناصر می‌طلبد. چه در عصر غیبت و چه روزی که بیاید باید با نشان خدمتگزاری او زندگی کنیم، و لحظه‌ای از این مأموریت بزرگ غفلت نورزیم. پروردگارا، روزی را میاور که از یاری او با قلب و دل و زبان و جان و مال و آبرویمان دست برداشته باشیم. شعار همیشگی حیاتمان حمایت از حضرت بقیة الله الاعظم عجل الله فرجه است که می‌گوییم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَغْوَانِهِ وَ الدَّائِبِينَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَائِهِ خَوَائِجِهِ...

خدایا، ما را از انصار و یاران امام زمان علیه السلام و مدافعین او و سرعت گیرندگان در انجام خواسته‌های او قرار ده. ما را از کسانی قرار ده که در یاری دینت آنان را بکار می‌گیری و با یاری ولایت به آنان عزت می‌بخشی.

خدایا ما را از اصحاب و گروه او و در شمار تابعین و شیعیانش قرار ده و در زمره خالصین درگاهش مکتوب بدار. ما را از تابعین او و آنان که در برابر دشمنانت تو را یاری می‌کنند ثبت کن.

پروردگارا، ما را از اعوان او و تقویت کنندگان حکومت او و دعوت کنندگان به اطاعت و راهنمایان به راهت قرار ده.

● توسل یازدهم:

گوش به فرمان توام...

خدایا شکر که امامان ما را خود انتخاب کرده‌ای و اختیار امامت را به ما نسپرده‌ای. ما به اطاعت بی‌چون و چرا در برابر مقام عصمت مطلق

که تو نصب کرده‌ای افتخار می‌کنیم. ما همچون سلمان و ابوذر و مقداد منتظر فرمان او هستیم تا او امر او را فوراً جامهٔ عمل بپوشانیم. خدایا ما را در این اعتقاد راسخ‌تر کن و برای مراحل عملی آن آماده ساز.

اللَّهُمَّ اَعِزَّنَا عَلَى الْاِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ...

خدایا ما را در کوشش برای اطاعتش و دوری از معصیتش یاری فرما. ما را در خدمت او پایدار کن و در ادای حقوق او یاریمان کن و ما را در راه او قرار ده.

خدایا ما را در اطاعت او تقویت کن و در گام برداشتن پشت سر او ثابت قدم کن و به پیروی از او بر ما منت گذار و ما را در حزب او قرار ده که با او امرش پایدارند و به همراه او صبر می‌کنند و دلسوزانه رضایت او را طلب می‌کنند. خدایا ما را از امتثال کنندگان او امرش و حمایت‌کنندگان از او و سبقت‌جویان به اراده‌اش و مخلصین در اطاعت او قرار ده. خدایا مرا از کسانی که او امر او را به جان می‌خرند و به کارهای او راضی‌اند و در برابر حکمهای او تسلیم‌اند قرار ده.

● توسل دوازدهم:

خدایا مرا ثابت قدم بدار.

خدایا، در فتنه‌های آخر الزمان، خطر از دست دادن عقاید شیرینی که عمری را با آنها سر کرده‌ایم هر لحظه وجود دارد. این اظهار ارادت به ساحت قدس حضرت مهدی علیه‌السلام را تا آخرین لحظه برای ما حفظ کن.

اللَّهُمَّ بَخِّشْنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ أَمْرِكَ ... وَ لَا تُسَلِّبْنَا ذَلِكَ ...

خدایا مرا بر اطاعت ولی امرت ثابت قدم بدار، و اینگونه ما را حفظ کن. خدایا این اعتقاد و این توفیق را در حیاتمان و هنگام وفاتمان از ما مگیر، بطوری که بدون شک و بی آنکه عهد شکن باشیم یا شبهه‌ای به دل آورده باشیم و یا تکذیب کرده باشیم، از دنیا برویم. خدایا بجای ما دیگری را قرار مده که این بر ما بسیار سنگین است.

● توسل سیزدهم:

در راه تو شهید شوم.

شهادت تحت فرمان امام زمان علیه‌السلام و در میدان نبردی که او فرمانده باشد و در راه نابودی دشمنانش بوقوع پیوندند، بالاترین آرزوی هر شیعه‌اehl بیت علیه‌السلام است. این سخن دل را از هم اکنون بر زبان جاری می‌کنیم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ سِلَاحِي يُنْصَرِّتُهُ مَشْهُوراً ... وَ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بِئْسَ يَذْنِيه ...

خدایا اسلحه مرا برای یاری او بر کشیده فرما، و مرا از آنانکه با خواست خود و بدون اجبار، در پیشگاه او به شهادت می‌رسند قرار ده، در آن لشکری که اهل آن را در کتابت توصیف کرده‌ای و فرموده‌ای: صفی هستند چون بنیادی منسجم در اطاعت تو و پیامبرت و آل او.

ای امام زمان، از خدا بخواه مرا از جمله اولیائت که در پیشگاه تو به شهادت می‌رسند قرار دهد.

● توسل چهاردهم:

انتقام حسین علیه السلام را همراه تو بگیرم...

هنوز صدای شکستن استخوانهای پهلوی زهرا علیه السلام از پشت در خانه به گوش می رسد. هنوز گریه بلند علی علیه السلام کنار بدن مجروح فاطمه علیها السلام طنین انداز است. هنوز جنازه تیر باران شده و مسموم امام مجتبی علیه السلام روی دستهای شیعیه است. و هنوز صدای شیون زینب کبری و دختران حسین علیه السلام دلها را پاره پاره می کند. هنوز ندای مظلوم کربلا از حلقوم بریده شنیده می شود و علی اصغر به روی دست پدر بال می زند... و این همه منتقم آل محمد علیه السلام را صدا می زنند.

یا رسول الله، که در حیاتت بر مصائب اهل بیت می سوختی؛
ای فاطمه، که در پشت آن در آتش زده تو را در هم شکستند و تن
آزردهات را مجروح کردند و محسنت را کشتند؛
ای علی مرتضی، که سی سال خار در چشم و استخوان در گلو
سوختی و ساختی، و آنچنان مظلوم رفتی که جنازهات مخفیانه به
آغوش خاک سپرده شد؛

ای حسین مظلوم، که سقیفه انتقام محمد مصطفی را از تو گرفت و
آنچه قساوت داشت به میدان تو آورد و تا آنجا پیش رفت که
استخوانهای سینهات را همچون سینه مادرش خرد کرد، و تا زینب را به
اسیری نبرد دست از شقاوتش برنداشت؛

ای امامان مظلومی، که شربت شهادت نوشیدید و بدست وارشان
سقیفه آخرین ظلمها در حق شما روا داشته شد؛

ما همان روز صدای «هل من ناصر» شما عزیزان خدا را شنیدیم، و دیر

زمانی است که بر مصائب شما می سوزیم و چکه های مذاب اشکمان در زخمهای شما التیامی بر دردهای نامتناهی آن است.

از سال شصت و یک هجری تا کنون دست میلیاردها جانفشان در راه شما به قبضه شمشیر است و منتظر اجازه! اشک به چشم و دست به شمشیر!! در نیام نگه داشتن این شمشیرها خونی به قلبها کرده که خود انتقامی دیگر می طلبد.

خدا کند تو بیایی و فرمان دهی تا غلاف شمشیرها را بشکنیم و دو سوی آنها را تیز کنیم و با نام زهرا و حسین علیهما السلام در لشکر غدیر بر سقیفه بتازیم و انتقام چهارده قرن را بگیریم. ای خون خدا، برای فرزندت مهدی دعا کن که بیش از این ما را صبر نمانده است.

جَعَلَنَا اللهُ وَ إِيَّاكُمْ مِنَ الطَّالِبِينَ بِأَرْحَمَ الرَّحْمَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ الْإِمَامِ
الْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ

خدا ما و شما را از طالبین خون حسین علیه السلام به همراه ولایت حضرت مهدی علیه السلام قرار دهد. خدایا بدست مهدی علیه السلام سینه های ما را شفا ده و غیظ و غضب قلبهامان را آرام بخش و خونخواهی ما را با خونخواهی او مقرون ساز.

ای حسین، خدا به من روزی کند که با امام یاری شده از اهل بیت محمد علیه السلام به خونخواهی تو بپا خیزم. در واقع خون تو خون ماست که با امام هدایتگر ظاهر - که به حق سخن می گوید - طالب آن خواهیم بود.

● توسل پانزدهم:

در روز قیامت با تو باشم!

میعادگاه اصلی ما با امامان روز قیامت است که قرآن می‌فرماید: «يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ». شکی نیست که آن روز، آئینه روزهایی است که در دنیا گذشته و آنگونه که در اینجا بوده‌ایم در آنجا خواهیم آمد. اگر از هم اکنون برای آخرت دعا می‌کنیم به معنای آن است که در دنیا با او باشیم، آنجا که می‌گوییم:

أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَتِهِ وَ تَحْتِ لَوَائِهِ وَ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ ذَاتِ السُّمُومِ...

خدایا از تو می‌خواهم که در روز قیامت، مرا در زمره انصار و یاران او و زیر پرچم او محشور فرمایی. خدایا در دنیا و آخرت مرا همراه و او از جمله نجات یافتگان به او قرار ده و ما را بر دین او بمیران. خدایا نماز ما را به آبروی او قبول کن، و گناهان ما را به خاطر او ببخش و از آتش گداخته پناهمان ده. خدایا این محبت و ارادت را خالص قرار ده و آن را از ما مگیر تا هنگامی که نزد او در آییم و ما را در بهشت با او قرار دهی.

● توسل شانزدهم:

دشمن تو را خوار بینم!

دشمنان کینه توز شیعه، عقده‌های سقیفه را نه تنها در سخن، بلکه با تعرض به جان و مال و آبروی شیعیان خالی می‌کنند. از شر این دشمنان

تشیع که در واقع دشمنان آل محمد علیه السلام اند دست دعا به درگاه خدا بلند می کنیم:

اللَّهُمَّ ارِنِي فِي عَدُوِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَحْذَرُونَ...

خدایا دربارۀ دشمنان آل محمد علیه السلام آنچه را می ترسند به من نشان ده. خدایا آرزوی دولت کریمۀ حضرت مهدی علیه السلام را دارم که در آن نفاق و اهل آن ذلیل می شوند. خدایا به عزت او ما را بر دشمنانت و دشمنانمان غالب فرما. خدایا بخاطر امام زمان علیه السلام شر هر اذیت کننده و هر طغیانگر و متجاوز و هر دشمنی را از ما کفایت فرما.

● توسل هفدهم:

دوستان تو را عزیز بینم!

ای امام زمان، دوستان تو خوشی ها را برای روز تو نگه داشته اند. تا تو نیایی و تو نباشی شادی و آرامشی نخواهد بود. ما چشم به آن روز دوخته ایم و می گوئیم:

اللَّهُمَّ ارِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمَلُونَ...

خدایا دربارۀ آل محمد علیهم السلام آنچه آرزو دارند به من نشان ده. خدایا در آرزوی دولت کریمۀ او هستیم که اسلام و اهل اسلام بدان عزت یابند. خدایا بندگان را با او حیات حقیقی عنایت کن و شهرها را آباد فرما. کمی افراد ما را بوسیله او زیاد کن، و ذلت ما را بوسیله او به عزت تبدیل کن. خدایا ما را به دست او رو سفید کن و بند اسارت را از ما باز کن و در آنچه از حق اختلاف است ما را به درست آن هدایت کن.

● توسل هیجدهم:

جز غم تو غصه ام مباد!

غم و غصه در دنیا اگر غم دوری مهدی علیه السلام نباشد، همان گرفتاریهایی است که از یاد او باز می دارد. از خدا می خواهیم این غصه ها را بر طرف سازد:

اللَّهُمَّ اَلْمُحْمُ بِهٖ شَعْنُنَا وَ اَشْعَبُ بِهٖ صَدَعُنَا...

خدایا به برکت حضرت مهدی علیه السلام گرفتاری ما را التیام بخش و شکستگی ما را ترمیم فرما. خدایا هر غم و غصه ای را به وسیله او از ما کفایت فرما و آنها را بر طرف کن و ما را از شر بلاهای حتمی نجات ده. خدایا ناراحتی ها و سوز دلها را بوسیله او بر طرف فرما.

● توسل نوزدهم:

روزی حلال با برکت نصیبم کن.

اگر چه در سخن محبت و ارادت، نام دنیا زیبا نیست، ولی...! ای امامی که به برکت و میمنت وجود تو خدا روزی را بین بندگان قسمت می کند، و ای صاحب شب قدر که مقدرات خلق به امضای تو می رسد، خود می دانی که روزی حلال و خلاصی از دیون مردم و رهایی از فقر، جسم و روح ما را آمادگی بیشتر برای ارتباط با تو می بخشد. پس اجازه بده در این باره هم از تو بخواهیم:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً...

خدایا روزی‌های ما را بخاطر حضرت مهدی علیه السلام وسیع و گسترده
بفرما. خدایا بخاطر او خانواده ما را غنی فرما و قرضهای ما را ادا کن
و فقر ما را جبران فرما و خلل امور ما را به تعادل برسان و سختیهای
ما را آسان فرما و دیون ما را کفایت کن.

باتو پیمان می بندم

یا بقیة الله

بیعت یک برنامه اجتماعی برای رسمیت دادن به حکومت یک حاکم و به معنای اعلام پذیرفتن او و تسلیم در برابر اوست. جلوه ظاهری بیعت دست در دست حاکم گذاشتن و فشردن دست اوست، و در پس این پرده ظاهری عهد و پیمانها و گواهی های متعددی است که بیعت کننده به آنها تعهد می نماید.

درباره حضرت ولی عصر صلوات الله علیه - بخاطر عدم حضور حضرت - به بیعت زبانی اکتفا شده، و ما با اقرارهایی که در پیشگاه حضرتش می نماییم در واقع دست بیعت با او می دهیم.

این اقرارها شامل شهادت و گواهی ما نسبت به فضائل و خصائص و برکات حضرت است و اعلان اعتقاد به ظهور قطعی او و آنچه بعد از ظهور به دست او به وقوع می پیوندد و در نهایت عهد و پیمان محکم وفاداری است که با او می بندیم.

این بیعت در دو مورد بصورت عملی نیز دستور داده شده است: یکی در دعای عهد است که در آخر دعا سه بار با دست راست به پای راست می‌زنیم و می‌گوییم: «الْعَجَلُ الْعَجَلُ، يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ» و دیگری در دعای زمان غیبت است که پس از دعا دست راست را بر کف دست چپ می‌زنیم و گوئی با آنحضرت دست بیعت می‌دهیم.

● پیمان اول:

هر روز آماده به خدمتم!

هر روز صبح با تجدید بیعت و اعلان آمادگی و استقامت بر بیعتی که تا روز قیامت به گردن گرفته‌ایم از خداوند ثبات آن را می‌خواهیم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَكَ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَهْدًا وَ بَيْعَةً لَكَ...

خدایا، من در صبح امروز و تا روزی که زنده باشم عهد و پیمان و بیعت او را با خود تجدید می‌نمایم بطوری که هرگز از آن باز نگردم و آن را کنار نگذارم. خدایا این بیعت او تا روز قیامت بر گردن من است.

● پیمان دوم:

تو را بر عهد خود شاهد می‌گیرم.

برای بیعت خود بهترین شاهدان را معرفی می‌کنم تا خود را در بند بیعتم محکم و پایدار نمایم. خدا و ملائکه و شخص حضرت بقیة الله علیه السلام را شاهد می‌گیرم و چنین عرضه می‌دارم:

أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَهُ وَأَشْهَدُكَ يَا مُوَلَّائِي بِهَذَا...

هرکس ولایت تو را معتقد باشد و به امامت تو اعتراف داشته باشد اعمالش قبول است و گفتارش تصدیق می‌شود و حسناتش مضاعف می‌گردد و گناهانش محو می‌شود، و هرکس از ولایت تو عدول کند و نسبت به معرفت تو جاهل باشد و دیگری را بجای تو برگزیده باشد، خداوند او را به صورت در آتش می‌اندازد و هیچ عملی را از او نمی‌پذیرد و روز قیامت ارزشی برای او قائل نمی‌شود.

خدا را و ملائکه‌اش را و -ای مولای من- شما را در این باره شاهد می‌گیرم، که ظاهر این گفتار من همچون باطنش و پنهان آن همچون آشکارش باشد.

تو خود شاهد بر این پیمان باش و این عهد من با تو است و پیمانی از من نزد تو است، چرا که تو نظام دین و رئیس متقین و عزت موحّدین هستی و خداوند به من چنین دستور داده است.

ای صاحب اختیار من، تو را بعنوان امام و هدایت کننده و ولی و ارشادکننده خود پذیرفته‌ام، و بدنبال هیچکس به جای تو نیستم و کسی را جز تو صاحب اختیار خود نمی‌دانم.

● پیمان سوم:

بیعت با تو شرف من است!

قلب ما با مهدی صاحب الزمان علیه‌السلام پیمان بسته و این بزرگترین شرافت ما است. اشتیاق قلب و روح ما به دیدار و ظهور آنحضرت بهترین شاهد بر بیعت و پیمان محکمی است که با او بسته‌ایم.

اللَّهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا الشَّرِيفِ وَفَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ...

خدایا، مرا به این شرافت - که با مهدی علیه السلام پیمان ببندم - شرافت داده‌ای، و به این منقبت فضیلت عطا فرموده‌ای، و به این نعمت اختصاص داده‌ای، و قلب مرا به یاد او آباد ساخته‌ای. خدایا، ما بندگان مشتاق به ولایت هستیم که یادآور تو و پیامبرت است.

● پیمان چهارم:

به بیعت تو اعتقاد دارم.

شهادت و گواهی دل و زبان ما، آئینه اعتقاد ماست. در بیعتی که هر صبحگاه با امام زمان علیه السلام تجدید می‌نماییم قبل از هر چیز در پیشگاه او اقرار می‌کنیم و گواهی می‌دهیم که عظمت او در اعتقاد ما در چه حدی است:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ... وَ أَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ...

ای ولی عصر و زمان، خداوند تو را از کودکی برگزید. خدایا او بنده توست که برای خود انتخابش کردی، و برای یاری دینت پسندیدی و با علم خویش او را برگزیدی و بر او انعام نمودی. ای حجت پروردگار، خداوند علومش را برای تو کامل نموده و تو خازن هر علمی هستی. خدایا تو او را برای غیب خویش برگزیده‌ای و بر علم غیب آگاه ساخته‌ای.

● پیمان پنجم:

بیعت می‌کنم که صاحب اختیارم باشی ...

مقام حجة اللهی و امامت بالاترین مقامی است که صاحب اختیاری مطلق امام زمان علیه‌السلام را بر جان و مال و همه و جود ما ثابت می‌کند. ما در بیعت با آنحضرت این اقرار را بر زبان جاری می‌کنیم:

أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيَّ مَنْ مَضَى وَ مَنْ بَقِيَ ... غَضَمَكَ اللَّهُ مِنَ
الدُّنُوبِ ...

شهادت می‌دهم که تو حجت خدا بر گذشتگان و باقیماندگان هستی، و تو حجت دوازدهم و حق ثابتی هستی که عیبی در آن نیست. تو ولی هستی که مانندی نداری، و تو امامی هستی که با گفتار و رفتار هدایت می‌نمایی و تو شفاعت کننده‌ای هستی که نظیری نداری. ای مولای من، شهادت می‌دهم که تو و امامان از پدران ائمه من و صاحب اختیاران من هستید در دنیا و در روزی که شاهدان پیامی خیزند.

● پیمان ششم:

با دلی آرام بیعت می‌کنم!

آرامش دلی که شیعه دارد هیچ دین و ملتی ندارد، و این بخاطر عصمت مطلق است که امامانش به امضای پروردگار در صریح آیه «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً» دارند. در پیشگاه امامان به این پایه مهم اعتقادی اقرار می‌کنیم:

عَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَ بَرَأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَ طَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ...

خدایا، او بنده توست که او را از گناهان معصوم داشته‌ای و از عیوب بری ساخته‌ای و از پلیدی‌ها مطهر نموده‌ای و از ناپاکی سلامت داشته‌ای.

خدایا، ما در روز قیامت که امر عظیم واقع می‌شود شهادت می‌دهیم که هیچ گناهی از او سر نزده و هیچ خطایی انجام نداده، و هیچ معصیتی را مرتکب نشده، و هیچیک از طاعات تو را ضایع نکرده و هیچ حرمتی از تو را هتک ننموده و هیچ واجبی را تبدیل نکرده و هیچ شریعتی را تغییر نداده است. او طاهر و صاحب تقوای خالص و پاکیزه است.

● پیمان هفتم:

هر چه داریم از توست!

نعمتهایی که خداوند تعالی بر اهل زمین و آسمان ارزانی می‌دارد به برکت پاکترین و جودی است که خلق کرده و او امام معصوم علیه السلام است، که «أَنُؤَلَّاهُ حُجَّةً لِّسَاخَتِ الْأَرْضِ بِأَهْلِهَا». اگر اعمال مردم قبول شود با ولایت اوست و بدون آن ارزشی ندارد. در بیعتی که با او می‌نماییم این عقیده خود را ابراز می‌کنیم و می‌گوییم:

أَشْهَدُ أَنْ يَخْلُقَ رِزْقَ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ تَبَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ... وَ تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ

شهادت می‌دهم که به برکت او مردم روزی داده می‌شوند و به برکت وجود او آسمان و زمین استوار مانده‌اند و به بقای او دنیا باقی است. ای امام زمان، شهادت می‌دهم که به ولایت تو اعمال قبول می‌شود و افعال ما پاکیزه و حسنات مضاعف و گناهان محو می‌شود. خدایا، تو او را باعث حفظ و پناه ما خلق کرده‌ای و بعنوان قوام و پناهگاه ما بپا داشته‌ای.

● پیمان هشتم:

ضامن بیعت تو خداست.

بیعت ما با امام عصر عجل الله تعالی فرجه آینده‌ای ضمانت شده دارد. او و شیعیانش غالب‌اند و انتقام خواهند گرفت، و او عدل مطلق را در زمین حاکم می‌کند و جبت و طاغوت را باطل می‌نماید. این اعتقادی است که شیعه با سینه سپر کرده در پیشگاه دوست و در مقابل دشمن اعلان می‌کند و آن را در بیعتش می‌گنجاند:

أَشْهَدُ أَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ ... وَأَنْتَ تَعْلَى الْأَرْضِ قِسْطاً وَعَدْلًا ...

ای حجة بن الحسن، شهادت می‌دهم که حزب تو غالب‌اند و اولیای تو رستگار و دشمنانت زیانکارند. خداوند تو را برای یاری دین و عزت یافتن مؤمنین و انتقام از منکرین و سرپیچی کنندگان ذخیره فرموده است.

تو اجتماع دشمنان را بر هم می‌زنی و هر حقی را به اثبات می‌رسانی و هر باطلی را ابطال می‌نمائی. تو هستی که زمین را پر از عدل و داد می‌کنی بعد از آنکه از ظلم و جور پر شده باشد، و تو هستی که از دنیا نمی‌روی تا آنکه بر جبت و طاغوت (ابوبکر و عمر) خط بطلان بکشی.

● پیمان نهم:

در این بیعت بر باورهایم شاهد باش

اعتقادات ما مجموعه‌ای بهم پیوسته و غیر قابل تفکیک است. همین مجموعه است که روز قیامت باید در درگاه ربوبی به آنها پاسخگو

باشیم. اگر می‌توانستیم خدمت امام علیه‌السلام بر سیم قطعاً سعی می‌کردیم یک دور عقایدمان را در محضر او بازگو کنیم تا امضا فرماید، مانند حضرت عبدالعظیم علیه‌السلام که عقاید خود را خدمت امام علی النقی علیه‌السلام عرضه کرد. اکنون ما امام زمان علیه‌السلام خود را بر عقایدمان شاهد می‌گیریم و می‌گوییم:

أَشْهَدُكَ يَا مُوَلَّائِي، أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ... وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ...

ای مولای من، تو را شاهد می‌گیرم که شهادت می‌دهم خدایی جز الله نیست و یگانه است و شریکی ندارد، و حضرت محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله بنده و پیامبر اوست و جز او و خاندانش برای خدا حبیبی نیست.

ای مولای من، تو را شاهد می‌گیرم که امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام حجت خدا است. همچنین امام حسن و امام حسین و امام علی بن الحسین و امام باقر محمد بن علی و امام صادق جعفر بن محمد و امام موسی بن جعفر و امام علی بن موسی الرضا و امام محمد بن علی جواد و امام علی بن محمد هادی و امام حسن بن علی عسکری علیه‌السلام حجت‌های خدا هستند و شهادت می‌دهم که تو حجت خدایی.

شما اول و آخر هستید. رجعت شما حق است و شکی در آن نیست. در آن روز هرکس از قبل ایمان نیاورده یا در ایمانش کسب خیر و عمل صالح نکرده ایمانش فایده‌ای ندارد.

شهادت می‌دهم که مرگ حق است، و نکیر و منکر حق است. دوباره زنده شدن پس از مرگ و آمدن به محشر حق است. پل صراط و کمینگاه قیامت و ترازوی عدل الهی حق است. محشور شدن مردم و حسابرسی خداوند و بهشت و جهنم و وعده و وعید به آن حق است.

مولای من، هرکس با شما مخالف باشد شقی است و هرکس از شما اطاعت کند سعادت‌مند است. شاهد باش بر آنچه شما را شاهد گرفتم.

من دوست شمايم و از دشمن شما بيزارم. حق آن است كه شما بدان راضى هستيد، و باطل آن است كه مورد رضى شما نباشد. معروف آن است كه شما به آن دستور دهيد، و منكر آن است كه شما از آن نهى كنيد.

اى مولاي من، قلب من به خداوندى كه يگانه است و شريكى ندارد مؤمن است، و به پيامبر او و اميرالمؤمنين و به شما - به اول و آخرتان - ايمان دارد و يارى من براى شما آماده شده و محبت من براى شما خالص است.

● پيمان دهم:

با صلابت دست مى دهم

اکنون نوبت آن است كه با اراده‌اى محكم دست خود را پيش آوريم و بيعت پايدار و محكمى با مولايمن نماييم؛ پيمانى كه غيبت او و تأخير در ظهورش خللى به آن وارد نكند. اگر صدها سال هم در فراقش بسوزيم بر سر عهدي كه با او بسته‌ايم استقامت مى كنيم. اين امضاي نهايى بر سلامها و دعاهايى است كه تا كنون بر زبان جارى ساخته‌ايم و مهر صلابت در راهى است كه انتخاب كرده‌ايم:

أَشْهَدُ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ فَيْكَ حَقٌّ ... قَلْبُ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ ... لَسْمَ أُرْدَدُ فَيْكَ إِلَّا يَحِيناً ...

خدایا، من معتقد به بازگشت و حضور در پیشگاه امام زمان هستم. مولای من، شهادت مى دهم كه وعده خدا درباره تو حق است، و به خاطر طول غيبت و دورى زمان شكى درباره آن نخواهم كرد. من با

جاهلان حق تو نخواهم بود که متحیرند، بلکه منتظر و متوقع رسیدن روزگارت خواهم ماند.

ای امام زمان، اگر روزگار طولانی شود و عمرها زیاد شود یقینم درباره تو بیشتر خواهد شد و محبتم نسبت به تو افزون می‌گردد. اعتماد و تکیه‌ام به تو بیشتر، و انتظارم برای ظهورت و جهاد در پیشگاهت زیادتر می‌شود، تا جان و مال و فرزندان و خاندان و آنچه پروردگارم به من ارزانی داشته به پای تو بریزم و آماده امر و نهی تو درباره آنها باشم.

ای صاحب اختیار من، اگر روزگار نورانی تو و پرچمهای برافراشته‌ات را درک کنم، من از همینک بنده تو و آماده اجرای امر و نهی توام. آرزویم شهادت در پیشگاه تو و رستگاری نزد توست.

مولای من، اگر قبل از ظهور تو مرگ من فرا رسد، من بوسیله تو و پدران طاهرینت به درگاه خدا توسل می‌جویم و از درگاهش می‌خواهم بر محمد و آل محمد درود فرستد و برای من بازگشت در زمان ظهورت و حضور در روزگارت را مقرر کند تا جانانه از تو اطاعت کنم و قلبم را از دشمنانت شفا دهم.

منتظرم... امیدوارم...

ای پسر پیامبر، ای یادگار علی و فاطمه، ای منتقم خون حسین ...
ای امید دل‌هایی که در دوازده قرن غیبت، شکستند و رفتند، و چشم
انتظار ت ماندند ...

ای بسته به تو قلبهای سوخته‌ای که جوانه‌های محبت را در دل
شکفته‌اند و در راه تو چشم می‌سایند...

اکنون پیش از همه، خود دعای فرج می‌خوانی؛
و من ای کاش توانسته باشم با ادب صدایت زنم، و پیش از سخن
سلامت دهم و درودت فرستم، و قبل از دعای خود سلامتی تو را
بخوام، و سپس فرج تو را که بیایی، و آنگاه از تو بخواهم که در پیشگاه
خدا شفاعتم کنی و با تو بودن را برایم بخواهی، و عهد و پیمان ببندم که
برای همیشه با تو باشم.

چشم انتظار دروازه غیبت، آمیخته‌ای از اعتقاد و محبت و احترام خالصانه را
تقدیم مجلس ملکوتیت می‌نماید.

و دعایی که تعجیل و رضا را عجین نموده، نثار بیعتی می‌نماید که تا
قیامت پذیرفته است.

ملتمسانه زار می‌زنم:
آیا راهی به سوی تو هست؟
و آنگاه که جوابی به گوش نمی‌رسد، آه از نهاد برمی‌آورم:

پناهم ده،
مرا دریاب،
امانم ده،
هرچه زودتر!
همین امشب!
همین ساعت!

اینک از تو می‌خواهم سلام مرا سلامی دهی، و مرا به درگاهت
پذیری، و برایم دعا کنی، و زودتر بیایی و دست گنهکار مرا برای بیعت
در دست مبارکت بگیری؛ و پذیری که با تو میثاق وفا ببندم، تا در روز
حضورت تحت لوای تو گوش به فرمانت باشم.

منتظرم ... امیدوارم ...

صدایت می زنم... سلامت می دهم... دعایت می کنم!!

اینک

اگر اجازه دهی

صدایت می زنم...!!

سلامت می دهم...!!

دعایت می کنم...!!

صدایت می زنم... سلامت می دهم... دعایت می کنم!!